

Ostanie dni lata w Krakowie:
Bursa Szkół Artystycznych i, po sąsiedztwie,
[Zespół Państwowych Szkół Plastycznych](#)

[Foto: W.S.G.]

biuletyn_ plastyk.pl

NIEZWYKŁA INAUGURACJA W TARNOWIE

16 września 2011r. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdan Zdrojewski, z okazji rozpoczynającego się nowego roku szkolnego 2011/2012 w zmodernizowanym tarnowskim Zespole Szkół Plastycznych powiedział m.in.: że szkoła tarnowska uzyskała pieniądze na modernizację z kilku powodów: ponieważ Miasto Tarnów o to zabiegało, szkoła przygotowała dobry projekt i koncepcję, i jest to też szkoła, która zasłużyła na to, by tę inwestycję mieć oraz — co szczególnie podkreślił — *Zasłużyła tym, jakich ma pedagogów, jakie osiągnięcia*".

Prezydent Tarnowa Ryszard Ścigała, gospodarz uroczystości, powiedział m.in., że kompleksowa modernizacja stała się możliwa dopiero dzięki dużym pieniądżom z MKiDN, a posłanka Urszula Augustyn dodała - *Gdy pokazaliśmy, ile miasto już włożyło w remont szkoły, zaproponowano nam sumę, która przerosła nasze oczekiwania*. Przypomnijmy: kwota całkowita to 16 mln 876 tys. zł., z tego dofinansowanie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wynosiło 14 mln 175 tys. zł. *Liczę na to, że tutaj będziemy mogli kształcić na kierunkach artystycznych na poziomach wyższych niż tylko średni* - powiedział ponadto Ryszard Ścigała. W uroczystości brał udział dyr. Wiktor Jędrzejec z MKiDN. Migawki fotograficzne z tej niezwykle profesjonalnie i atrakcyjnie przygotowanej przez szkołę uroczystości w dalszej części Biuletynu.

Tego samego dnia minister Bogdan Zdrojewski udał się do Sanoka, gdzie nastąpiło otwarcie Galicyjskiego Rynku na terenie Parku Etnograficznego (dawnego miasteczka – Polaków, Żydów i Ukraińców). Wartość zadania wynosiła 20 mln 875 tys. zł., unijne dofinansowanie - 11 mln 851 tys. zł. Prace zakończono 30 czerwca 2011 roku. Więcej na stronie [MKiDN](#).

ROK SZKOŁY Z PASJĄ

Spółeczni partnerzy są koniecznym elementem uatrakcyjniania oferty edukacyjnej szkoły, bo dają szansę na jej wzbogacenie – powiedziała w Gdańsku 25 sierpnia 2011r. Minister Edukacji Narodowej Katarzyna Hall podczas ogólnopolskiej inauguracji Roku Szkoły z Pasją.

Rok Szkoły z Pasją ma na celu zapewnienie odpowiedniego do potrzeb i możliwości rozwoju każdego ucznia. Szkoła to nie tylko lekcje. Szkoła umożliwia również prowadzenie ciekawych działań pozalekcyjnych, współtworzonych przez organizacje pozarządowe. Jest to jeden ze sposobów wzbogacenia oferty szkoły o elementy, dzięki którym dzieci i młodzież uczą się zaangażowania, współpracy, aktywności obywatelskiej, wrażliwości na potrzeby innych, wolontariatu lub rozwijają swoje pasje i talenty.

Indywidualne podchodzenie do potrzeb uczniów, odkrywanie ich uzdolnień i zainteresowań jest jednym z najważniejszych zadań szkoły. W każdym uczniu drzemie bowiem jakiś talent, każdy ma inne potrzeby rozwojowe, możliwości i pasje. Niezmiernie ważne jest nie tylko rozbudzanie ich pasji, ale umiejętne ich rozwijanie. Dlatego w roku szkolnym 2011/2012 będziemy zachęcać jak największą liczbę uczestników do aktywnego zaangażowania się w tworzenie bogatej oferty edukacyjnej. W ten sposób chcemy przyczynić się do zmiany oblicza szkoły, aby stawała się ona miejscem coraz bardziej przyjaznym oraz lubianym przez uczniów. Szkoła z ciekawą ofertą edukacyjną sprawi, że nauka będzie dla uczniów szczególnie pasjonująca. Dlatego właśnie rok szkolny 2011/2012 ogłosiłam Rokiem Szkoły z Pasją. Źródło: www.szkolazpasja.men.gov.pl

W tym numerze m.in.:

Racibórz i Wodzisław Śląski 2

X Biennale w Koszalinie 3

Indeks w kieszeni! Emilia Kachnicz [Koszalin]

Ogólnopolskie plenery..... 4

Fotoreportaż z Tarnowa 6

Szkolne gazetki: Zakopane..... 7

65 lat w Poznaniu 8

35 lat w Zduńskiej Woli 12

Kartka wakacyjna z Lublina 14

Laureaci z Dąbrowy Górniczej 16

Podręczniki do *Plastyki* 18

Gdzie studiują nasi absolwenci?

1 października rozpoczyna się rok akademicki m.in. dla tych spośród 2 tysięcy absolwentów szkół plastycznych – zarówno szkół sztuk pięknych, liceów plastycznych jak i szkół policealnych. Szkoły od lat starają się śledzić losy byłych swoich uczniów, choć w ostatnich latach napotykać sporo kłopotów, ponieważ uczelnie zaprzestały publikować listy studentów pierwszego roku. W tym roku w wielu uczelniach drugi, dodatkowy nabór trwał do końca września, stąd wolniej zbierane są ostateczne dane. Także my, w Biuletynie będziemy śledzić te tak ważne informacje i je publikować.

Na marginesie przypominamy: Ministerstwu Kultury i Dziedzictwa Narodowego podlega 19 uczelni artystycznych a w tym: 6 akademii sztuk pięknych (*Gdańsk, Katowice, Kraków, Łódź, Warszawa i Wrocław*) oraz 2 uniwersytety artystyczne (*Poznań i Szczecin*).

Kierunki plastyczne (*Architektura wnętrz; Grafika; Konserwacja i restauracja dzieł sztuki; Malarstwo; Realizacja obrazu filmowego, telewizyjnego i fotografia; Rzeźba; Scenografia; Wzornictwo*) realizują też inne uczelnie, w tym podległe Ministerstwu Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Jest ich aktualnie ponad trzydzieści...

[Foto: W.S.G. 2011]

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
- Wydział Pedagogiczno-Artystyczny w Kaliszu

Oto – przykładowo – dwa takie miejsca: [Racibórz](#) i [Kalisz](#). W obu uczelniach studiować można bliski nam kierunek – edukację artystyczną w zakresie sztuk plastycznych, czyli ten kierunek, który kształci m.in. przyszłych nauczycieli w szkołach podstawowych i gimnazjach. Starania o uruchomienie wydziału artystycznego czyni m.in. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Tarnowie. Oferta dla naszych absolwentów, którzy chcą np. być nauczycielami w szkołach oświatowych (podstawowych i gimnazjach) jest z roku na rok coraz większa... [w.s.g.]

Racibórz i Wodzisław Śląski — dwa nowe licea Witamy wśród przyjaciół!

W Raciborzu i Wodzisławiu Śląskim 1 września 2011r. miały miejsce niezwykle inauguracyjne nowego roku szkolnego: po raz pierwszy „pasowano” uczniów liceów plastycznych.

Dla zdolnej plastycznie młodzieży obu sąsiadujących powiatów władze samorządowe stworzyły nową, niezwykle atrakcyjną ofertę. Do tej pory uczniowie wyjeżdżali do najbliższych liceów plastycznych w Bielsku-Białej, Katowicach, Zabrze, Tarnowskich Górach, Dąbrowie Górniczej czy Opolu. Mogli też uczęszczać do ognisk plastycznych, np. Państwowego Ogniska Plastycznego w Rydułtowach – tam jednak nie można uzyskać zawodu plastyka. Teraz to się zmieniło. To wielka sprawa.

- *Szkoła artystyczna przy I LO w Raciborzu to strzał w dziesiątkę. Mamy około 30 osób chętnych, które przeszły kwalifikacje, zdały odpowiedni egzamin. Co więcej, niektóre z nich określone zostały przez specjalistów jako mocno utalentowane – powiedział radnym i mediom wicestarosta Raciborza, Andrzej Chroboczek. Natomiast rzecznik starostwa w Wodzisławiu Śląskim Wojciech Raczkowski mówi tak: - Jeżeli większa grupa uczniów wyrazi chęć uczęszczania do liceum plastycznego i wykaze się odpowiednimi predyspozycjami, to zostanie utworzony drugi oddział kształcący w zawodzie plastyka.*

Wodzisław Śląski

Liceum Plastyczne rozpoczęło działalność od 1 września 2011r. w strukturze [Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Wodzisławiu Śląskim](#) przy ul. Kardynała Wyszyńskiego 41. Szkoła informowała kandydatów: *W klasie drugiej uczniowie deklarują pisemnie wybór specjalności artystycznej z zakresu sztuki stosowanej, jak np. **snycerstwo, techniki graficzne czy reklama wizualna.*** W 2010 roku do wszystkich 20 gimnazjów działających na terenie powiatu została przekazana ankieta mająca na celu zdiagnozowanie zainteresowań plastycznych. W efekcie w tym roku – już po uzyskaniu pozytywnej opinii z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego – uruchomiono nową szkołę. Do egzaminu przystąpiło 42 gimnazjalistów, 28 zdało egzaminy. *Chciałbym mieć tak zdolnych studentów - powiedział Nowinom o kandydatach dr Franciszek Nieć, jeden z egzaminujących, wykładowca raciborskiej PWSZ i dyrektor Państwowego Ogniska Plastycznego w Rydułtowach.*

Dyrektorem Zespołu jest **Anna Białek**.

Racibórz:

Liceum Plastyczne od 1 września 2011 roku wchodzi w skład [Zespołu Szkół Ogólnokształcących Nr 1 w Raciborzu](#) (ul. Kasprowicza 11).

W cytowanych już [Nowinach](#) jeszcze przed podjęciem ostatecznej decyzji przez Starostwo Powiatowe czytamy: *Dla PWSZ to okazja na pozyskanie nowych studentów.* - Tym bardziej się cieszymy, że będzie taka placówka, bo w przyszłości uruchomimy kierunek architektura i urbanistyka. Absolwenci ZSO nr 1 będą mieli wtedy jeszcze większy wybór na miejscu - *powiedział Michał Szepelawy, rektor PWSZ. Na kierunki artystyczne tej uczelni odnotowano w tym roku*

wyjatkowo dobry nabór. Jak czytamy na stronie zespołu: Szkoła ma swoją historię związaną z dziejami Królewskiego Gimnazjum Ewangelickiego, które powołał król pruski Fryderyk Wilhelm III w 1818 roku i funkcjonującego w budynku dawnego konwentu Dominikanek. Jest to stojąca na wysokim poziomie dydaktycznym uczelnia humanistyczna, która wiąże ze sobą osobę Jana Kasprowicza, uczęszczającego do gimnazjum ewangelickiego w latach 1882-1883, dlatego też obratła go na swojego patrona. Piękny, okazały budynek wzniesiony w 1901 roku, początkowo pełnił funkcje administracyjne, od 1945 mieszczą się w nim szkoły.

Witamy wśród przyjaciół!

Egzamin wstępny. Foto: Gabriela Habron-Rokos [Racibórz]

Dyrektorem Zespołu jest **Wojciech Janiczko**.

Organami prowadzącymi nowych liceów plastycznych są starostwa powiatowe.

Witamy uczniów z Raciborza i Wodzisławia w naszej, *plastycznej* rodzinie i życzymy spełnienia marzeń. Zobaczymy się na wspólnych przeglądach, konkursach i plenerach. Witamy rzecz jasna gorąco nauczycieli i dyrektorów. Spotkamy się nieraz w regionie, ale i na ogólnopolskich wydarzeniach, szkoleniach w CENSA czy CEA. [Biuletyn_plastyk.pl](#) także dla Was znajdzie miejsce na swoich łamach...

Warto w tym miejscu przypomnieć, że w poprzednim roku witaliśmy nowe licea plastyczne w Ciechanowcu, Tomaszowie Mazowieckim (szkoły samorządowe) oraz w Warszawie (szkoła niepubliczna z uprawnieniami szkoły publicznej). [w.s.g.]

Jubileuszowe konfrontacje [Koszalin]

W związku z tegorocznymi konkursami, przeglądami i plenerami ujętymi

w KALENDARZU IMPREZ SZKOLNICTWA ARTYSTYCZNEGO wszyscy z niemałą troską przyglądamy się tym przedsięwzięciom, które mają swoje X jubileusze. To właśnie dzięki decyzjom sprzed dwóch dekad udało się stworzyć bardzo konsekwentnie prowadzone „merytoryczne” konfrontacje plastyczne. Przypomnijmy: w roku 1991 rozpoczęły się przeglądy: RYSUNKU I MALARSTWA, odrębne, dwie edycje — dla klas starszych (Bielsko-Biała) oraz młodszych (Koszalin), a po nich (1993) *biennialowe* przeglądy WYRÓŻNIONYCH PRAC DYPLOMOWYCH (w czterech ośrodkach, dla wszystkich szkół). Konsekwentnie od tamtego czasu w edukacyjnej ofercie dla uczniów mamy plenery rysunkowo-malarskie (klasy młodsze w Jeżowie a starsze w Kazimierzu Biskupim), a dla rzeźbiarzy w Myśliczynie. Wśród tych „dojrzałych” — osiemnastoletnich jest także biennale fotograficzne (Gdynia). Początek lat dziewięćdziesiątych dla pięcioletnich liceów szkół plastycznych to także ważna zmiana — wprowadzenie pierwszych w historii naszych szkół ramowych planów nauczania (1993) i w konsekwencji własne, szkolne kształtowanie struktury.

Sebastian Winkler (Poznań) - I miejsce

Wracając do przeglądów i konkursów: podstawowymi celami, niezmiennie od dwudziestu lat, są: z jednej strony stwarzanie uczniom szansy zaprezentowania swoich osiągnięć a z drugiej — umożliwienie nauczycielom doskonalenia metod nauczania.

Ireneusz Rolewski (Łódź) - II miejsce

Na X Biennale Rysunku i Malarstwa Klas Młodszych do Zespołu Szkół Plastycznych w Koszalinie, któremu

Aleksandra Kaczanowska (Tarnowskie Góry) - II miejsce

Centrum Edukacji Artystycznej powierzyło jego organizację od pierwszej edycji wpłynęło niespełna 900 prac z 43. szkół plastycznych. Oznacza to, że wzięła w nich udział większość szkół. Szkoły dały swej młodzieży niezwykłą szansę. Mamy przekonanie, że za dwa lata będą to wszystkie szkoły. Oceniając prace, jury pod przewodnictwem **prof. Jerzego Ostrogórskiego** (ASP Gdańsk) „wzięło pod uwagę różnorodność technik wykonania i śmiałość w podejmowaniu decyzji artystycznych odnoszących się do treści i formy wypowiedzi plastycznej w rysunku i malarstwie”. Pierwsze nagrody, zarówno z rysunku jak i malarstwa przyznano **Sebastianowi Winklerowi** (Poznań). Drugie miejsca z rysunku otrzymali **Konrad Motłoch** (Dąbrowa Górnicza) oraz **Ireneusz Rolewski** (Łódź) a z malarstwa **Aleksandra Kaczanowska** (Tarnowskie Góry). Trzecie miejsca z rysunku: **Sylwia Szczębara** (Jarosław) oraz **Aneta Proszkowska** (Łódź) i z malarstwa: **Magdalena Kieszniowska** (Gdynia). Przyznano też 17 wyróżnień. Pełna lista nagrodzonych i wyróżnionych wraz z informacją o uczących nauczycielach znajduje się w katalogu internetowym przygotowanym przez koszalińską szkołę. Gratulujemy laureatom i wszystkim uczestnikom a także ich nauczycielom. Uroczyste wręczenie nagród odbędzie się 26 października br. o godz. 12⁰⁰ w Galerii Miejskiego Ośrodka Kultury w Koszalinie. W kolejnym Biuletynie zamieścimy z wernisażu fotoreportaż.

Aleksandra Chmura (Ślupsk) - wyróżnienie

Przypomnijmy, że na „analogiczne”, także jubileuszowe, X biennale klas starszych szkół plastycznych wpłynęło ponad 600 prac z 34 szkół. Pierwsze nagrody przyznano **Joannie Dutce** (Zabrze) oraz **Barbarze Skrzyniarz** (Dąbrowa Górnicza). Wystawa trwała od 15 kwietnia do 3 maja (w Galerii BWA w Bielsku-Białej). [Więcej w archiwalnych Biuletynach oraz na stronie internetowej szkoły]. [W.S.G.]

Słowo podziękowania

14 października

Dzień Edukacji Narodowej – to doskonała okazja dla podkreślenia starań, jakie powinniśmy dołożyć, aby dobrze wykształcić i wychować młode pokolenia...

Jestem przekonany, że mały krok w tym względzie uczynił tworzony przez Was, nauczycieli i uczniów Biuletyn_plastyk.pl.

Drodzy Współredaktorzy Biuletynu – dziękujemy za Wasz twórczy wysiłek.

[W.S.G.]

Szczypta faktów

- *Dzień Edukacji Narodowej obchodzimy od 26.01.1982 r. 14 października (zapisano tak w ustawie Karta Nauczyciela. Jest to święto wszystkich pracowników oświaty).*
- *Wcześniej mieliśmy Dzień Nauczyciela (od 1973r. w Kartce Nauczyciela, w dwusetną rocznicę Komisji Edukacji Narodowej, zapisany jako święto wszystkich nauczycieli, w tym akademickich). Starsi nauczyciele pamiętają jednak, że nauczycielskie świętowanie sięga roku 1957.*
- *Od 1994 roku Światowy Dzień Nauczyciela (World Teacher's Day) obchodzony jest także pod patronatem UNESCO (5 października). [W.S.G.]*

Gościnny klasztor

Od kilkunastu lat Ogólnopolskie Plenery Rysunkowo-Malarskie szkół plastycznych organizowane przez ZSP w Kole odbywają się w Kazimierzu Biskupim, nieopodal Konina, w gościnnym dla artystów klasztorze bernardyńskim.

Foto: W.S.G.2011

Miała tu miejsce (4-6.09.2009r.), ogólnopolska konferencja „Kryteria oceny w szkołach plastycznych” zorganizowana przez ZSP w Kole i Centrum Edukacji Artystycznej.

Klasztor Bernardynów powstał w 1514r. z fundacji biskupa poznańskiego Jana Lubrańskiego i jego brata Mikołaja, ówczesnego właściciela miasta. Zgodnie z zamysłem biskupa stał się on głównym

XIX plener rysunkowy i malarski — W bernardyńskim klimacie końca lata

[Kolo] W dniach 11 – 25 września 2011 roku w Kazimierzu Biskupim odbył się XIX Ogólnopolski Plener Rysunkowo – Malarski im. Krystyny Drążkiewicz. Plener ten, obok tarnowskiego (w Jeżowie) należy do najstarszych, ujętych w Kalendarzu Imprez Centrum Edukacji Artystycznej w Warszawie.

W tegorocznej edycji pleneru brało udział 52 uczniów z ostatnich klas LP oraz OSSP — z 30 szkół z całej Polski. Jury pod przewodnictwem prof. Stanisława Wieczorka (ASP Warszawa) wyłoniło plenerowych laureatów. Oto oni: **Emilia Kachnicz** [Koszalin] — Grand Prix, **Natalia Brodacka** [Supraśl] — I nagroda, **Piotr Bemben** [Jarosław] i **Konrad Grzebielucha** (Kolo) — II nagroda, **Jolanta Kędziarska** [Nałęczów], **Piotr Przybylski** (Łódź), **Katarzyna Karwicka** (Warszawa) — III nagroda. 200 prac zakwalifikowano na wystawę. Wernisaż i rozdanie nagród odbyło się

— podobnie jak w latach poprzednich — w **Gminnym Ośrodku Kultury**.

Pełna relacja z pleneru znajdzie się w następnym numerze Biuletynu oraz na stronie internetowej **Zespołu Szkół Plastycznych w Kole**.

OGÓLNOPOLSKIE PLENERY 2011 — z wieloletnią tradycją i debiutując...

ośrodkiem kultu świętych Pięciu Braci Męczenników w Polsce; dzięki jego staraniom w 1536 r. trafiły do kościoła klasztorne ich relikwie. Około 1520r. zakończono budowę klasztoru, w latach 1621-24 dobudowano doń wydłużone skrzydło północne. Kościół i klasztor zniszczone w czasie wojny szwedzkiej zostały odbudowane w 2 poł. XVII w. Wieżyczkę nad nawą wzniesiono w 1692 r. Krużganki Drogi Krzyżowej oraz wieżę bramną, pełniącą jednocześnie rolę dzwonnicy, ustawiono w latach 1760-61. W 1898 r. władze carskie zamknęły klasztor. Jego obecni gospodarze — Misjonarze Świętej Rodziny — przybyli tu w 1921 r. W 1939 r. Niemcy utworzyli w klasztorze obóz dla księży polskich. Obecnie mieści się w nim Wyższe Seminarium Duchowne (sekcja Wydziału Teologicznego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Znajduje się tu także niewielkie muzeum misyjne. Źródło — [Gmina Kazimierz Biskupi](#)

Zamość — Perła Renesansu Plener nasycony latem

[Zamość] Piąta edycja warsztatów plastycznych i konfrontacji artystycznych w Zamościu zgromadziła młodzież z 16 szkół Polski. Przyjechali do Zamościa najzdolniejsi uczniowie z Jarosławia, Kielc, Katowic, Mińska Mazowieckiego, Opola, Nowego Wiśnicza, Zduńskiej Woli, Kalisza, Krakowa, Koszalina, Poznania, Częstochowy, Zakopanego, Dąbrowy Górniczej, Warszawy i Lublina. Organizatorem było Liceum Plastyczne w Zamościu.

Młodzież od 5 do 11 czerwca z wielkim zaangażowaniem twórczo pracowała w gorących promieniach słońca. Uliczki i podwórka Starego Miasta wypełniał klimat młodych malarzy z kartonami, sztalugami

i innymi przyborami malarskimi. Jury pod przewodnictwem prof. Ewy Kutermaak (ASP Kraków) przyznało w imieniu **Elżbiecie Walentek** — I nagrodę (Opole), **Piotrowi Starościcowi** — II (Zamość) oraz **Darii Godyń** - III (NowyWiśnicz). Wystawę poplenerową współorganizowaną przez Fundację Ochrony Dziedzictwa Żydowskiego podziwialiśmy od 10.06 do 11.07.2011r w CENTRUM „SYNAGOGA”.

Prezentacja szkół plastycznych w MEN — Druga odsłona

26 września 2011r. w gmachu Ministerstwa Edukacji Narodowej odbył się wernisaż wystawy tegorocznych, wyróżnionych prac dyplomowych ze szkół plastycznych prezentowanych na czerwcowym Biennale w Lublinie.

Przypomnijmy, że pierwsza wystawa w MEN została otwarta 14 kwietnia br. a zaprezentowano tam prace Zespołu Szkół Plastycznych w Gdyni. Wernisaż uświetniły swoim występem uczennice Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych nr 1 w Warszawie.

Wrześniową wystawę otwierali m.in.: prof. Wiktor Jędrzejec, dyrektor Departamentu Szkolnictwa Artystycznego i Edukacji Kulturalnej MKiDN oraz Zdzisław Bujanowski, dyr. Centrum Edukacji Artystycznej oraz dyrektorzy prezentujący prace dyplomowe: Krystyna Głowniak oraz Jarosław Ćwiek.

Dwa krzesła. Praca dyplomowa 2011r. z Naleczowa: Łukasz Chojnacki. [Fotografie: Jarosław Ćwiek]

II OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA DYREKTORÓW SZKÓŁ PLASTYCZNYCH

Dyrekcja Centrum Edukacji Artystycznej w uzgodnieniu z Departamentem Szkolnictwa Artystycznego i Edukacji Kulturalnej MKiDN zaprasza wszystkich dyrektorów szkół plastycznych na II OGÓLNOPOLSKĄ KONFERENCJĘ SZKOLENIOWĄ, która odbędzie się w dniach 24-25-26 PAŹDZIERNIKA 2011 roku w Zespole Szkół Plastycznych w Gdyni.

Celem tego tak ważkiego spotkania, dyrektorów wszystkich publicznych i niepublicznych szkół plastycznych są problemy związane z kształtowaniem pozytywnego wizerunku szkoły. Wiodącym tematem części szkoleniowej będzie pogłębienie wiedzy dyrektorów szkół plastycznych dot. specyfiki działań promocyjnych i marketingowych w szkolnictwie, przybliżenie różnych rodzajów technik promocyjnych ze szczególnym wykorzystaniem internetu. W części dyskusyjnej skoncentrujemy się na praktykach efektywnego promowania szkół plastycznych.

OGÓLNOPOLSKIE PLENERY 2011 — z wieloletnią tradycją i debiutując...

Plener fotograficzny — wiśnickie inspiracje wystartowały

[[Nowy Wiśnicz](#)] W dniach 22 – 25 września 2011 roku w Nowym Wiśniczu odbył się I Ogólnopolski Plener Fotograficzny dla uczniów szkół plastycznych *Wiśnickie Inspiracje*. Plener ujęty jest w Kalendarzu Imprez Centrum Edukacji Artystycznej w Warszawie. Przedmiotem pleneru była – jak napisała wicedyrektor szkoły Barbara Szota-Rekieć – realizacja cyklu fotograficznego *WIŚNICKIE INSPIRACJE*, zrealizowanego w trakcie trwania pleneru oraz obróbka techniką tradycyjną (praca w ciemni). Działania plenerowe realizowane były na terenie Wiśnicko-Lipnickiego Parku Krajobrazowego oraz w pracowniach wiśnic-

[Fotograf: Kalina Sypko]

kiego *plastyka*. Komisarzem pleneru oraz autorem plakatu był Michał Nieć, nauczyciel wiśnickiego plastyka. Wernisaż wystawy poplenerowej miał miejsce 25 września w Zamku Kmitów i Lubomirskich w Nowym Wiśniczu. Fotografie uczestników pleneru z Tarnowa, Rzeszowa, Katowic, Opola, Łodzi, Łomży, Olsztyna i Supraśla można oglądać do 10 października 2011r. Więcej o tym plenerze na stronie [szkoły](#) oraz w następnym Biuletynie.

Przypomnijmy, że pierwsza konferencja z udziałem dyrektora Departamentu Szkolnictwa Artystycznego i Edukacji Kulturalnej, prof. Wiktora Jędrzejca z nieomal wszystkimi dyrektorami szkół plastycznych dotyczyła edukacji plastycznej w obliczu zachodzących zmian w kształceniu zawodu *PLASTYKA* i odbyła 7-9 czerwca 2010r. w Rzeszowie.

Szczegóły dotyczące tegorocznej konferencji znajdują się na stronie internetowej [ZSP w Gdyni](#).

[Projekt plakatu: Michał Nieć]

Mini fotoreportaż Biuletynu

INTERNETOWY BIULETYN SZKÓŁ PLASTYCZNYCH

Tarnowski plastyk w uroczystym nastroju [16 września 2011r.]

Fotografie Barbary Szeszeń [ZSP w Tarnowie - klasa IV] / W.S.G.

Tarnów.
Podpatrzona szkoła...

...i wokół szkoły

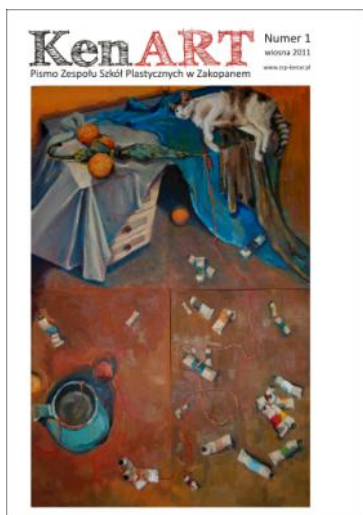
Wielkie otwarcie. Bogdan Zdrojewski, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego [więcej str. 1]

Szkolne gazetki — Zakopane

We wrześniowym numerze *Biuletynu_plastyk.pl* prezentowaliśmy internetowy biuletyn ze Zduńskiej Woli. Zgodnie z zapowiedzią teraz chcemy przybliżyć inicjatywę z Zakopanego. Pierwszy numer nowego czasopisma Zespołu Szkół Plastycznych im. Antoniego

Kenara w Zakopanem ukazał się 15 kwietnia 2011 roku. Tytuł mówi wiele o jego profilu: KenART.

Pierwszy numer liczy 64 strony i składa się z następujących działów: Z życia szkoły, Publicystyka, Korespondencja sztuk, Literatura i Galeria. W numerze

można znaleźć m.in.: wywiad z wicedyrektorką Domu Dziecka w Zakopanem, felietony dotyczące wątków alchemicznych w różnych tekstach kultury oraz zyskującego coraz większą popularność bookcrossingu, komiks na motywach *Nie-Boskiej komedii* Z. Krasńskiego, sesję zdjęciową uczniów klasy III OSSP poświęconą znanym i mniej znanym dziełom sztuki, projekt dekoracji teatralnych do przedstawienia na motywach utworu Tadeusza Różewicza, wiersze Agaty Mozdyniewicz i Jaśminy Plencler, artykuł Pawła Września na temat korespondencji sztuk, a także liczne prace uczniów ZSP (obrazy, rzeźby, rysunki, linoryty).

Nasz *Biuletyn* zaprasza szczególnie do lektury części publicystycznej. Warto np. przeczytać tekst Magdaleny Jastrzębskiej. Już od kilku lat obserwujemy i niekiedy uczestniczymy 4 czerwca w Ogólnopolskim Świątce Uwalniania Książek [link]. Akcja Fundacji Bookcrossing finansowana jest przez Miasto Bydgoszcz. Miejmy nadzieję, że ta piękna idea, która powstała w Stanach Zjednoczonych na początku tego wieku, doczeka się polskiej, pięknej nazwy. Może warto ogłosić konkurs... Idźmy śladem Juliana Tuwima czy Andrzeja Własta, którzy w 1930 r. zorganizowali konkurs na polski odpowiednik niemieckiego słowa *zlagier* i w efekcie mamy polskie słowo *przebój*...

[Foto: Marek Koli-Joaga, zastępca dyrektora ZSP Zakopane]

Wracając do **KenARTa**: wspólnie, pięknie wydrukowane dzieło ogląda Zespół Redakcyjny: **Agnieszka Rokicka** (od lewej; nauczyciel reklamy wizualnej, opieka artystyczna), **Magdalena Jastrzębska**, kl. IV OSSP, **Natalia Mucha**, kl. 3 LP, **Marzena Ćwierz**, kl. III LP, **Barbara Mateja**, kl. III LP (powyżej) **Krzysztof Grzybacz**, kl. III LP, **Jaśmina Plencler**, kl. III LP. Po prawej: **Paweł Wrześni** (nauczyciel języka polskiego, opieka redakcyjna).

Pomysłodawcom i realizatorom **KenARTa** gratulujemy i... czekamy na kolejne inicjatywy. [w.s.g.]

Kalendarz. Nowości

Centrum Edukacji Artystycznej przypomina, że ukazał się **KALENDARZ na rok szkolny 2011 / 2012**.

Wśród wielu znanych od lat konkursów, przeglądów i plenerów prezentujemy także nowe. Są one kolejnym krokiem ku temu, by maksymalnie wzbogacić ofertę, by wszyscy nasi uczniowie mieli równą szansę w konfrontacji nie tylko we własnej szkole, ale i z pozostałymi.

Wierzmy, że nie zabraknie zdolnych, młodych ludzi także i w tych nowych — organizowanych przez CEA i poszczególne szkoły — twórczych spotkaniach. Sukcesywnie na stronach bezpośrednich organizatorów ukazywać się będą regulaminy i inne ważne informacje konkursowe.

Biuletyn_plastyk.pl jak dotąd będzie informował wszystkich czytelników.

1. **I Ogólnopolskie Biennale Rysunku i Malarstwa im. Piotra Potworowskiego – „Figury ciała”**. Poznań [24 kwietnia 2012r. – [szczegóły](#)]
2. **I Interdyscyplinarny Konkurs Plastyczny „Sztuka bez ram”**. Zduńska Wola [kwiecień – październik 2012r. – [szczegóły](#)]
3. **I Ogólnopolskie Biennale Grafiki Projektowej**. Dąbrowa Górnicza [maj 2012 – [szczegóły](#)]
4. **I Ogólnopolski Konkurs Plastyczny i Literacki „Pejzaże miasta – Dworce”**. Opole [maj 2012r. – [szczegóły](#)]
5. **I Ogólnopolskie Biennale Plakatu Szkół Plastycznych**. Gdynia – Orłowo [czerwiec 2012r. – [szczegóły](#)]
6. **I Ogólnopolski Konkurs Plastyczny „Uciekam na wieś bo...”**. Elbląg - Gronowo Górne [15 czerwca 2012 r. – [szczegóły](#)]

NIECO HISTORII / 2

Karolina Prymas-Józwiak

Zaczęło się na Placu Wolności

65 lat Liceum Plastycznego im. Piotra Potworowskiego w Poznaniu

Uroczystości jubileuszowe, wraz ze zjazdem absolwentów 1 października 2011r. o godz. 12⁰⁰.

Zapraszamy

W poszukiwaniu bazy lat 40., 50. i 60.

Zadanie napisania historii szkoły, zwłaszcza z tak odległej, bo 65-letniej perspektywy, nie jest łatwe i nigdy nie zaspokoi oczekiwań wszystkich czytelników, wśród których, jak się spodziewam, większość stanowią ludzie bardzo blisko związani z naszą szkołą. Nie chcę, by niniejszy tekst miał wyłącznie kronikarski charakter, a jedynie aby stał się pretekstem do zobaczenia dziejów szkoły z szerszej perspektywy. Kiedy spojrzymy na te kilkadziesiąt lat istnienia liceum, dostrzeżemy, że mimo licznych przeprowadzek, zmieniających się historycznych okoliczności i oczekiwań związanych ze szkołą, skupiała się ona zawsze na indywidualnym rozwoju ucznia, jego wrażliwości i talentów. Stąd tak duży nacisk na przekazywanie szeroko pojmowanych wartości humanistycznych.

Korzeni Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Poznaniu, podobnie jak obecnie istniejącego Uniwersytetu Artystycznego, należy szukać w dwudziestoleciu międzywojennym, kiedy to przy ul. Świętosławskiej powstała znakomicie wyposażona Państwowa Szkoła Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego. Powojenna historia szkoły zaczęła się w 1946 roku. Liceum zyskało siedzibę przy Placu Wolności 5, po sąsiedztwie z Wyższą Szkołą Sztuk Plastycznych. Pierwszym dyrektorem został artysta malarz Bronisław Bartel. W 1951 roku szkoła przeniósła się do nowej siedziby przy ul. Mylnej 23. Wówczas dyrektorem został ceniony pedagog Edward Kurzyński, przez całe pokolenia nauczycieli i uczniów nazywany „Dziadkiem”. Jego kilkusetletnie kierowanie szkołą wspominać jest szczególnie ciepło, to wtedy bowiem liceum plastyczne stało się jedyną tak znaczącą placówką w zachodniej Polsce. Grono dydaktyczne wzbogaciło się o wielu wykwalifikowanych pedagogów, zarówno artystów plastyków, jak i nauczycieli przedmiotów ogólnokształcących. Do pierwszych absolwentów należeli między innymi: artysta rzeźbiarz Józef Stasiński, późniejszy wykładowca tej szkoły oraz Politechniki Poznańskiej; artysta malarz Andrzej Kurzawski, profesor Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych i Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu oraz Zbigniew Bednarowicz, znakomity scenograf, a także wieloletni wykładowca PWSSP. W latach pięćdziesiątych szkoła przeniósła się do budynku przy ul. Głogowskiej 90, gdzie umieszczono także Państwowe Liceum Muzyczne. Ten fakt, jak i posiadanie wspólnej bursy dla młodzieży ze szkół artystycznych (baletowej, muzycznej i plastycznej), z pewnością przyczyniły się do integracji młodego środowiska artystycznego naszego miasta. Dobre kontakty pomiędzy szkołami trwają nadal. Mimo trudnego okresu politycznego w Polsce szkoła konsekwentnie realizowała program nauczania zmierzający do wszechstronnego kształtowania artystycznych osobowości uczniów, na co składały się coraz liczniejsze plenery, udział młodzieży w konkursach plastycznych, a także zajęcia dydaktyczne prowadzone poza szkołą w kontakcie z oryginalnymi dziełami sztuki. Już wtedy kształtował się artystyczny profil szkoły. W następnych latach to właśnie z wystawiennictwem było kojarzone liceum. Przyjęty profil miał niewątpliwie związek z zyskującymi wtedy na znaczeniu Międzynarodowymi Targami

Poznańskimi. Warto podkreślić, że tak prestiżowa impreza wystawiennicza dla wielu Polaków była wtedy jedynym „oknem na świat”, także w wymiarze artystycznym. W tym okresie rozpoczęła się wieloletnia, owocna współpraca szkoły z ośrodkiem plenerowym w Skokach, dokąd jeździły całe artystyczne rodziny. Dla młodych ludzi była to doskonała okazja do nawiązania bliskich kontaktów z twórcami, poznania swoich profesorów od nieco innej strony i przyjrzenia się ich pracy. Tematy realizowane w trakcie plenerów nie tylko uzupełniały program nauczania, ale stanowiły nierzadko ważną podstawę do wystawienia oceny na koniec roku.

W latach sześćdziesiątych działały prężnie kabarety szkolne, teatr kukielkowy oraz zespoły muzyczne. Anna Dybczyńska (na zdjęciu powyżej), nauczycielka języka polskiego, ciepło wspomina obchody Dnia Nauczyciela, w czasie których odbywały się występy uczniów parodiujących swoich profesorów. Choć miały one niekiedy dość pikantny charakter, nigdy nie przekraczały granic dobrego smaku. Autorem niektórych tekstów do szkolnego kabaretu był Jonasz Kofta, późniejszy głośny satyryk i piosenkarz. Wtedy mury szkolne opuścili między innymi Krystyna Galdyńska, dziś pisarka i felietonistka, znana bardziej jako Krystyna Kofta, a także aktorzy Marek Barbasiewicz i Józef Nowak. Wśród absolwentów lat sześćdziesiątych nie brakowało wybitnych artystów plastyków, którzy nierzadko są dziś profesorami uczelni artystycznych: Lech Ratajczyk, Wojciech Müller, Izabela Gustowska i Dobrochna Jurczak-Świtka. W 1963 roku liceum przeżyło kolejną, tym razem ostatnią, przeprowadzkę do gmachu po szkole podstawowej przy ul. Junikowskiej 33 (obecnie 35). Tak jak poprzednie, i ten budynek został zaadaptowany dla potrzeb uczelni artystycznej. Jego przystosowanie początkowo miało charakter doraźny, dopiero w latach siedemdziesiątych dokonano niewielkich przeróbek i stworzono odpowiednie pracownie: malarstwa, wystawiennictwa, rzeźby i fotografii.

Plenery Bardo Ś. 1974r.: Janusz Kąjasta, Małgorzata Kwietniewska i Małgorzata Wals (Fot. z archiwum: P.C. Kowalskiego)

Gierki programowe lat 70.

Wczesnymi kolejnymi dyrektorami szkoły byli m.in.: Rajmund Dybczyński (foto-obok), artysta malarz oraz Wanda Dembska, polonistka. Pod ich kierunkiem grono pedagogiczne prowadziło prace nad sformulowaniem takiego profilu kształcenia, który pozwoliłby młodzieży na jak najbardziej twórczy i wszechstronny rozwój, jak również odpowiadałby potrzebom czasów i miejsca, w których szkoła funkcjonowała. Profil ogólnoplastyczny zaczął ewoluować w kierunku wystawiennictwa, które stało się wiodącym przedmiotem zawodowym w następnych dekadach. Jednocześnie szkoła nigdy nie zatraciła humanistycznego charakteru, dzięki któremu absolwenci mogli rozpoczynać studia także na kierunkach uniwersyteckich (polonistyka, kulturoznawstwo, historia sztuki, filologie obce etc.) i na innych uczelniach artystycznych. Zdecydowana większość absolwentów kontynuowała jednak studia plastyczne lub wybierała architekturę na politechnice, a po obaleniu żelaznej kurtyny także na uczelniach zagranicznych. Pod koniec lat siedemdziesiątych w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych otwarto drugi kierunek zawodowy – formy użytkowe. Inicjatywa ta była zgodna z ogólnopolską tendencją zmierzającą do uzawodowienia tego typu placówek. Wzbudziła liczne kontrowersje, jednak szkoła przyjęła taką formułę, i może poszczycić się wygrywanymi konkursami oraz zrealizowanymi projektami.

Dekada Gierkowska wiązała się z otwarciem na świat, które zaznaczyło się także w szkolnictwie. To wówczas poszerzono zakres nauczania przedmiotów, zainicjowano fakultatywne wycieczki szkolne pozwalające uczniom poznawać dziedzictwo kulturowe swojego regionu i kraju. Organizowano ogólnoskolne wyjazdy na wystawy, umożliwiające uczniom liceum świadomy i aktywny udział w kulturze. Także wtedy, z inicjatywą romanistki Aleksandry Bergandy i przy poparciu dyrektora Wandy Dembskiej, rozpoczęły się pierwsze wymiany zagraniczne, w czasie których młodzież naszej szkoły miała okazję poznać kulturę Francji. Dla wielu młodych ludzi wyjazdy do Francji były pierwszym kontaktem z Europą Zachodnią. Trzeba pamiętać, że działo się to w czasach, kiedy podróże w tę stronę należały do rzadkości. Wśród absolwentów liceum tej dekady spotkać można nie tylko wykładowców ASP, ale także obecnych pedagogów naszej szkoły.

Stan przemian lat 80.

Początek lat osiemdziesiątych kojarzony jest z przemianami społeczno-politycznymi w Polsce, z nadejściem opozycyjnej epoki. Powiało nowym myśleniem, co znalazło swój oddźwięk w pierwszych miesiącach dyrektorowania Jarosławy Pawletty. Wówczas grono pedagogiczne wzbogaciło się o kilku nowych nauczycieli, którzy szybko zyskali uznanie uczniów. Szczególną sympatią został obdarzony nauczyciel historii Przemysław Bandel, znakomity wykładowca, erudyta, z poczuciem humoru, „zawsze sprawiedliwy”. Nawiązano liczne kontakty z innymi szkołami artystycznymi, zwłaszcza z wrocławskim liceum. Wspólnie organizowano koleżeńskie wystawy i wymieniano doświadczenia

[Praca dyplomowa 2011: Marta Tomiak]

[Praca dyplomowa 2011: Tomasz Pawłowski]

w czasie spotkań nauczycieli liceów plastycznych całej Polski. Poznańskie liceum zajmowało wysokie miejsce w rankingach szkół artystycznych w kraju.

Ten intensywny rytm został zahamowany przez wprowadzenie stanu wojennego, co dla szkoły oznaczało powrót do swego rodzaju pracy „pozytywistycznej”. Jakże aktualne stało się wtedy hasło „róbmy swoje”. Jeden z ówczesnych absolwentów, a obecny nauczyciel liceum, Maciej Mazurek, polonista i kulturoznawca, wspomina: „(...) peryferyjne usytuowanie liceum plastycznego czyniło je w wyobraźni wielu jakąś oazą wolności”. I rzeczywiście szkoła była taką przestrzenią wolności w tych szczególnie trudnych czasach, co nie znaczy, że SB nie „nękało” uczniów czy nauczycieli w PLSP – w 1983 roku aresztowano naszych polonistów: Marię Blimel i Rafała Grupińskiego.

Dyrektorki: Halina Kamieniarz (1985-1990) oraz Marek Stawujak (1990-2001)
Foto: Archiwum LP Poznań

Właśnie wtedy obowiązki dyrektora pełniła Halina Kamieniarz. Była chyba jedynym szefem szkoły rzadko korzystającym ze swojego gabinetu. Zawsze starała się być blisko uczniów i nauczycieli. Zarządzanie szkołą odbywało się z pokoju nauczycielskiego, w którym pani dyrektor dysponowała zaledwie metrem kwadratowym stołu! Ale to właśnie tutaj zapadały ważne dla szkoły decyzje, których podejmowanie miało charakter demokratyczny, co podkreśla wielu jej współpracowników. Halina Kamieniarz z uwagą wysłuchiwała różnych koncepcji i opinii wyrażanych przez nauczycieli. Choć nie była plastykami, ale filologiem i prawnikiem, doskonale rozumiała potrzeby środowiska artystów i szkoły o tak specyficznym profilu. Jeszcze nigdy grono pedagogiczne nie było tak zaprzyjaźnione jak w tym okresie. Pod koniec kadencji Haliny Kamieniarz sukcesem zakończyły się zabiegi o zmianę patrona szkoły, którym został Piotr Potworowski. Warto także odnotować rolę długoletniego wicedyrektora szkoły Edwarda Gazińskiego, artysty plastyka, który ściśle współpracował z dyrektorem Kamieniarz.

Swobody wyboru lat 90.

Lata dziewięćdziesiąte stanowią całkiem nieodległą przeszłość, którą pamięta większość obecnych pracowników szkoły. Mimo wielu zmian, jakie narzuciła szkolnictwu nowa sytuacja polityczno-gospodarcza kraju, w samym liceum niewiele się zmieniło. Być może najważniejszym – poza *przejęciem* naszej szkoły przez Ministra Kultury – był w powrót do nauczania jednego przedmiotu kierunkowego – wstawiennictwa, ze szczegól-

nym naciskiem na projektowanie graficzne. W oparciu o ministerialne założenia opracowano autorski program nauczania przedmiotów plastycznych. Szczególnej rangi nabrały wprowadzone już w połowie lat osiemdziesiątych aneksy do dyplomu z malarstwa, rysunku, rzeźby, fotografii i liternictwa, które stały się dla uczniów okazją do dokonania samodzielnego wyboru i zaprezentowania swego dorobku w szerszym kontekście. Przeformułowaniu poddano niektóre przedmioty, pojawiły się też nowe, tj. kulturoznawstwo, muzyka (nasze liceum, jako pierwsze w Polsce wprowadziło autorski program nauczania tego przedmiotu), etyka, warsztaty komputerowe. W tym czasie dyrektorem szkoły był Marek Stawujak, kulturoznawca i fotografik, który rozpoczął przystosowywanie szkoły do zmieniających się błyskawicznie oczekiwań wobec sztuk plastycznych. Szczególny nacisk położył na odpowiednie budowanie wizerunku współczesnej szkoły, która powinna odgrywać istotną rolę w życiu miasta. Za jego kadencji zacieśnieniu uległy kontakty liceum z Akademią Sztuk Pięknych, a profesorowie ASP byli zapraszani na szkolne wystawy, plenery oraz brali udział w pracach komisji dyplomowych. Przeprowadzono drobne remonty w szkole, co jednak nie rozwiązało problemów lokalowego placówki. Od 1998 r. obowiązki dyrektora liceum pełniła Ewa Katarzyna Pietralik, artysta plastyk.

Po roku 2000...

W 2001 roku stanowisko dyrektora PLSP objął Andrzej Syska, artysta plastyk, wykładowca w poznańskiej Akademii Sztuk Pięknych (obecnie Uniwersytetu Artystycznego), który podjął się przeprowadzenia szkoły przez niełatwy okres transformacji narzucony przez reformę oświaty. Jego zastępcą był wieloletni wicedyrektor Jan Józefiak. W 2002 roku do szkoły zostali przyjęci pierwsi absolwenci gimnazjów – zainicjowano działalność czteroletniego Liceum Plastycznego. Prof. Andrzej Syska kierował szkołą przez siedem lat, aktualnie jest prorektorem Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. W 2004 roku jego zastępcą została Beata Bregier-Maldzisz, wieloletni kierownik Sekcji Plastycznej, obecna dyrektor, która pełni tę funkcję od 2008 roku.

W omawianym czasie zaczęła krystalizować się idea rozbudowy placówki, ruszyły liczne gruntowne remonty, bowiem budynek Liceum Plastycznego ma jeszcze przedwojenną metrykę. Poszerzona i unowocześniona została baza dydaktyczna. Rozpoczęły się nowe procedury pozyskiwania środków finansowych – Dyrektor przystępował do wielu programów operacyjnych Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, aplikował o środki na sfinansowanie modernizacji szkoły. Dzięki takim działaniom możliwy był gruntowny i nowoczesny remont budynku, który do tej pory nie spełniał wymogów termoizolacyjnych, nadano nową kolorystykę wnętrzem, wyremontowano liczne pomieszczenia, wyposażono przedmiotowe pracownie, zorganizowano archiwum szkolne.

Liceum Plastyczne w Poznaniu stara się śledzić zmieniające się konteksty i trendy edukacyjne, chce odpowiadać na wyzwania plastyczne współczesności. Przejawem takiego podejścia jest inicjacja szkolnego eksperymentu (innowacji

pedagogicznej). Ze względu na bardzo duże zainteresowanie studiami architektonicznymi na wyższych uczelniach, na których wymagano kompetencji matematycznych i rysunkowych, powołano nową specjalność, która odpowiada takiemu zapotrzebowaniu. Przedsięwzięcie to objął swoim patronatem Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu. Elementem tej współpracy były spotkania z prof. Bogumiłą Jung, Dziekanem Wydziału Architektury Wnętrz i Wzornictwa, absolwentką naszej szkoły, która wielokrotnie uczestniczyła w obradach Komisji Dyplomowej i pracach Sekcji Plastycznej. W efekcie od 2007 roku w Liceum można uczyć się także w klasie – *Projektowania przestrzennego*.

Jednym z zadań priorytetowych ostatnich lat jest promocja szkoły, co oznacza głębsze zaistnienie w świadomości mieszkańców Miasta Poznania, na forum krajowym, a także wypracowanie wysokiej marki w obszarze nowoczesnej edukacji. Przejawia się to między innymi prezentacją szkoły na Targach Edukacyjnych, licznym udziałem uczniów w konkursach i plenerach ogólnopolskich, w których zdobywane są nagrody i wyróżnienia; organizacją ogólnopolskiego konkursu na Kalendarz Autorski (to pomysł Andrzeja Maldzisa), który cieszy się z roku na rok większym zainteresowaniem (owoce konkursu jest wydawnictwo – kalendarz złożony z nagrodzonych i wyróżnionych prac konkursowych), organizacją wystaw podyplomowych na Międzynarodowych Targach Poznańskich, współpraca z Miastem Poznań przy przygotowaniu oprawy plastycznej imprez organizowanych przez miasto, współpraca kulturalna z innymi szkołami artystycznymi w mieście, a także organizacja konkursu plastycznego dla gimnazjalistów „Ta dziwna kraina...”, organizacja cyklu spotkań obecnych uczniów Liceum z absolwentami, którzy prezentują swoje dokonania młodszym kolegom. Te i inne pomysły nie ujrzałyby światła dziennego gdyby nie ich „dobry duch” – Mariola Pieprzyk, Kierownik Sekcji Plastycznej, a także absolwentka szkoły, która od kilku lat dba o dobrą markę poznańskiego Liceum. Inicjatywy podejmowane w szkole na przestrzeni ostatnich kilku lat zaowocowały przyznaniem Liceum Artystycznemu w Poznaniu medalu WIPO (Światowej Organizacji Własności Intelektualnej) za największą liczbę plakatów nagrodzonych we wszystkich edycjach konkursu organizowanego przez Urząd Patentowy RP.

Wiele z działań organizowanych przez szkołę ma już wieloletnią tradycję: od ponad 10 lat odbywa się Dzień Integracyjny dla uczniów klas pierwszych i ich Rodziców w Kiekrzu, w czasie którego w nieoficjalnej, rodzinnej atmosferze bliżej się poznajemy; także z myślą o świeżo upieczonych licealistach organizowany jest plener „zerowy”, który co roku odbywa się na finisz wakacji. Te i inne imprezy przygotowane w szkole są znakomitym przykładem na wspaniałą współpracę Liceum z Radą Rodziców, dodajmy – Radą, o której można by pomyśleć, bowiem jej członkowie bardzo aktywnie działają na rzecz szkoły.

Niech wolno nam będzie w tym miejscu wspomnieć tych z nich, którzy szczególne mocno zapadli w pamięć, i którym niniejszym tekstem pragniemy gorąco podziękować: Paniom Iwonie Ciszak, Aldonie Pawłowskiej, Barbarze Olszew-

Klasa 1

skiej, Marii Więckowskiej, Barbarze Kubackiej, Panom: Grzegorzowi Jugo, Juliuszowi Maleckiemu, Państwu: Ewie Pacek, Róży Marciniak, Janowi Nanyowski – członkom Prezydium Rady Rodziców.

Dynamika działań edukacyjno-kulturalnych Liceum Plastycznego doprowadziła w 2010 roku do powołania przy Liceum Plastycznym w Poznaniu Stowarzyszenia „Kreska”, którego zadaniem jest inicjowanie wydarzeń artystycznych, propagowanie kultury a także edukacja. Na tej płaszczyźnie zadania Stowarzyszenia „Kreska” „spotykają się” z programem działań realizowanych przez Liceum Plastyczne.

Od kilkunastu lat Liceum Plastyczne przyznaje prestiżową nagrodę im. Piotra Potworowskiego, która jest uhonorowaniem osób mających szczególne zasługi dla szkoły. W poprzednich latach otrzymywali ją wybitni uczniowie klas programowo najwyższych, natomiast z okazji poprzedniego Jubileuszu 60-lecia szkoły wręczono ją także byłym Dyrektorem Liceum oraz Dobroczyncom, którzy wspierali szkołę.

Jubileuszowe, dwa słowa refleksji

Na 65 lat historii szkoły składają się nie tylko wspomniane wydarzenia, ale w równym stopniu ludzie, którzy w nich uczestniczyli. Nie sposób wymienić wszystkich profesorów liceum. Wszak każdy uczeń i absolwent mógłby przywołać swoich własnych ulubieńców. W tym miejscu wspomnijmy niezwykle i barwne osobowości pedagogów, których sylwetki najczęściej powracają w rozmowach nie tylko z okazji zjazdów rocznicowych. Większość z nich poświęciła naszej szkole niemal całe zawodowe życie, bowiem pracowali w liceum dwadzieścia i trzydzieści lat. Przypomnijmy sobie zatem postać artysty malarza Edmunda Lubowskiego, seniora słynnej poznańskiej rodziny artystów, którego dwaj synowie Maciej i Paweł byli również nauczycielami liceum, a wnuk Rafał jego absolwentem; małżeństwo Annę i Rajmunda Dybczyńskich, niezapomnianą polonistkę, o niespotykanej już kulturze osobistej i malarza; biologa Andrzeja Tschuschke, ulubienca kilku pokoleń uczniów; słynącego z dosadnych komentarzy i ripost Jana Olejniczaka, który wprowadzał młodych ludzi w tajniki warsztatu wystawiennika; Annę Dąbrowską, malarzkę, której poczucie humoru i talent do „zarażania” pomysłami młodzieży były iskrą zapalną dla działań parateatralnych i kabaretowych odbywających się w naszej szkole; Delfinę Szecherbal, rzeźbiarkę o ujmującej pogodzie ducha i ciepłym stosunku do ludzi; wspomnianą wcześniej dyrektorkę Halinę Kamienniarz, która budziła respekt wśród braci szkolnej, ale której niepowtarzalne określenia na trwałe weszły do słownika każdego absolwenta, a zielony trabant stał się niezbędnym rekwizytem w otoczeniu szkoły; Bogumiłą Guziołek-Nowak, rzeźbiarkę i absolwentkę naszej szkoły, ciepłą, matczyną i do dziś zaprzyjaźnioną z całymi pokoleniami absolwentów; Urszulę Brylewską-Lukomską, malarzkę (wieloletniego kierownika sekcji plastycznej), której niejedyn absolwentem zawdzięcza malarskie szlify i otwartość na różnorodne tendencje w sztuce, niestrudzoną propagatorkę obcowania z oryginalnymi dziełami sztuki i aktywnego uczestnictwa w kulturze – dla wielu jest ona

nadal wzorem pedagoga, który żywo interesuje się dokonaniami swoich uczniów; Krystynę Germanini, historyka sztuki, słynącą z dobrego gustu i elegancji (w tym miejscu trzeba podkreślić, że jej pasja w prezentowaniu dzieł sztuki nie pozostawiała obojętnymi nawet najbardziej zatwardziałych uczniów); Elżbietę Krygowską-Butlewską, artystkę grafika, której konsekwencja i wysokie wymagania potrafiły wykrzesać z uczniów to, co najlepsze; Annę Ciastowską, nauczycielką wychowania fizycznego, wieloletnią opiekunkę samorządu szkolnego, która heroicznie starała się zaszczerpić w młodych adeptach sztuki nawyki sportowego trybu życia; Teresę Szurkowską, niezapomnianego wychowawcę; wspomnianą już romanistkę Aleksandrę Bergandy; Barbarę Nowaczyk, matematyczkę o „gołęmb sercu”. Nie zapominajmy także o rodzinie Tomaszewskich, a szczególnie Pani Krystynie, która prawie od początku była „najdowcipniejszą panią woźną na świecie”. Jej wspaniałe kanapki serwowane podczas przerw w egzaminach, na imprezach i balach przeszły do historii. Liczne grono absolwentów, artystów i sympatyków liceum odgrywa istotną rolę w życiu kulturalnym naszego miasta i kraju. Wielu z nich pracuje za granicą, znaczna część zajmuje się sztuką zawodowo, nie tylko jako jej twórcy, ale jako ludzie, którzy ją wspierają, propagują i pomagają się jej rozwijać, tak jak czyni to Włodzimierz St. Gorzelańczyk, nasz absolwent i nauczyciel, obecnie wizytator Centrum Edukacji Artystycznej w Warszawie.

Nie sposób zawrzeć na kilku stronach tak bogatej i barwnej historii naszej szkoły. Niech tekst ten będzie tylko przyczynkiem do wspomnień, a może zainspiruje kogoś do napisania wyczerpującej historii Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Poznaniu, szkoły oryginalnej, twórczej i niebanalnej, o której krąży opowieści na ile prawdziwe, niech Czytelnik oceni samodzielnie. Na koniec pragnę podziękować wszystkim, którzy podzielili się ze mną swoimi wspomnieniami, a zwłaszcza pani Urszulę Brylewską-Lukomską i Beacie Bregier-Maldzis, bez których tekst ten by nie powstał.

Karolina Prymas-Józwiak

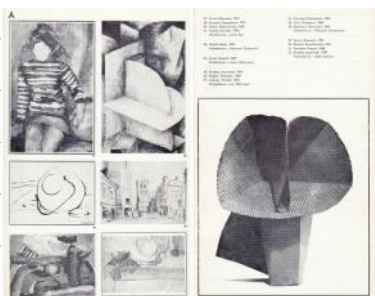
Poznań, czerwiec 2002 / wrzesień 2011r.

[Fotb.: W.S.G., 2011]

Klasa 2

Klasa 3

Klasa 4

Klasa 5

Karolina Prymas-Józwiak, autorka artykułu jest historykiem sztuki, absolwentem, a od roku 1998 nauczycielem w Liceum Plastycznym w Poznaniu. Aktualna wersja artykułu publikowana jest na stronie szkoły.pl.

Redakcja Biuletynu „plastyk.pl” zaprasza do zamieszczania publikacji metodycznych i innych wspomagających pracę nauczycieli oraz związanych z naszymi szkołami, twórcami oraz z regionem, jego tradycją i historią.

Najnowsze dzieła Janusza Kapusty — w Kole (2009)
oraz na budynku poznańskiego Liceum Plastycznego (2011).

Fotografie: W.S.G. 2011

65 lat kształcenia i kształtowania

Odświeżone w szkolnych katalogach

Przeglądając się szkolnym jubileuszowym wystawom i przygotowanym do nich katalogom można śmiało postawić tezę — tworzymy szkoły, które wpisały się niezwykle wyraziście w polską kulturę i sztukę na przestrzeni ostatnich 65 lat. Warto po latach popatrzeć na same katalogi — dziś często dostępne w internecie — by zobaczyć JAK kształciliśmy i kształtowaliśmy zdolnych, młodych, przyszłych twórców i odbiorców sztuki. Popatrzmy na nazwiska autorów prac i rzecz jasna, ich często pierwsze publikowane dzieła (na marginesie — w publikowanym na poprzedniej stronie katalogu z 1971 roku wypatrzyliśmy martwą naturę Janusza Kapusty, głównego bohatera tegorocznej uroczystości w Poznaniu). Niekiedy tutaj „odkrywamy”, że prof. X czy Y był uczniem szkoły plastycznej, odkrywamy, bo nie zawsze ta informacja jest odnotowywana w biogramach... A opracowanie graficzne? Jak wiele potrafi nam po latach powiedzieć... A „wartość dydaktyczna” prezentowanych prac uczniów? Katalogi są niejako „sprawozdaniem” i „refleksją” z pedagogicznego wysiłku! I jeszcze jedno: jak często wśród tych niecodziennych publikacji możemy znaleźć nie tylko historię konkretnej szkoły, ale i teksty, do których warto wracać, uważnie raz jeszcze przeczytać, bo nie tylko są refleksją historyczną o macierzystej szkole, ale często pozostają ponadczasowe. Zapraszamy dziś do trzech fragmentów tekstów z katalogów poznańskiego „plastyka”:

[1971] Zadaniem szkoły jest stymulowanie procesu formowania i rozwoju tej nadzwyczaj złożonej psychofizycznej struktury młodego człowieka. Oczywiście w pożądanym i oczekiwanym kierunku, określonym przez cele wychowawcze wynikające ze społecznie uzasadnionych i perspektywicznie rozumianych potrzeb. Stereotypowe traktowanie uczniów jako „ciała zbiorowego” jest grzechem głównym tradycyjnego systemu szkolnego. Równanie do przeciętności często niweczy bowiem już w zarodku jednostkowe cechy osobowości, które w wyniku świadomego kształtowania rozwinąć się mogą w cenne wartości. Jednostronny wpływ szkoły dawnego typu, ograniczający się zazwyczaj do przekazywania i pamięciowego utrwalania treści poznawczych, zostaje uzupełniony przez organizowanie maksymalnie samodzielnego zdobywania wiedzy. „Nie uczymy, tylko kierujemy twórczością” — mówi wybitny psycholog i pedagog Stefan Baley. Korzystanie ze zdobyczy nowoczesnej nauki i techniki w sferze kultury może

być jedynie udziałem ludzi z twórczą wyobraźnią. Dlatego tak ważne jest udostępnienie każdemu uczniowi przeżywania kreatywnego niepokoju intelektualnego. (dyr. Rajmund Dybczyński)

[1976] Współczesne przemiany cywilizacyjno-techniczne, stały rozwój intelektualny młodzieży inspirowały w strukturze nauczania w szkołach artystycznych wprowadzenie zmian, odpowiadających rzeczywistym potrzebom społeczeństwa i gospodarki narodowej. Urzeczywistnieniem tych postulatów była dokonana w roku 1967 reforma programów nauczania przedmiotów plastycznych, która uwspółcześniła treść i znaczenie podstawowej idei tych szkół — wychowania przez sztukę i pracę. Nowe, racjonalne programy nauczania przedmiotów plastycznych, eksponujące logiczny porządek rozwojowy, skoordynowana i kompleksowa realizacja kształcenia plastycznego, zawodowego z kształceniem ogólnym winny dać młodzieży poczucie życiowej użyteczności jej wysiłku. (dyr. Wanda Dembska)

[2001] Ten rok szkolny to nie tylko obchody jubileuszowe, ale jednocześnie kolejny, bardzo ważny dla dalszych losów liceum moment. Zmiany w strukturze oświaty powodują konieczność przekształcenia pięcioletniej

obecnie szkoły w czteroletnie liceum plastyczne. Ulegnie również zmianie dotychczasowy profil kształcenia. Miejsce wystawiennictwa zajmie reklama wizualna. Zmianom strukturalnym towarzyszy nadzieja, że cierpliwie przygotowywana transformacja zakończy się sukcesem i doprowadzi w rezultacie do powstania i rozwoju nowoczesnej szkoły artystycznej, której przyszli absolwenci bez kompleksów stawiają czoła różnorodnym wyzwaniom współczesnego świata. (dyr. Andrzej Syska)

[w.s.g.]

Janusz Kapusta

Foto: Archiwum LP Poznań

Janusz Kapusta (po prawej) oraz m.in. dyr. Beata Maldzis na vernisżu prac dyplomowych LP 2011 na MTP w Poznaniu.

Janusz Kapusta — ur. w 1952 w Zalesiu Małym nieopodal Koła — rysownik, malarz i scenograf. Absolwent poznańskiego PLSP (Liceum Plastycznego) oraz PWSSP (UA). W Warszawie studiował na Politechnice oraz — filozofię — na Akademii Teologii Katolickiej. Od 1981 roku mieszka w Nowym Jorku, gdzie po raz pierwszy w 2003 r. opublikował swój K-dron. Prezentował prace m.in. w Muzeum Sztuki w Łodzi (1999) oraz na poznańskim Placu Wolności (2001). Magistrat Koła ufundował w 2009 r. pomnik bryły K-dron. Janusz Kapusta w 2010 r. w Fabryce Trzciny miał wystawę połączoną z obroną pracy doktorskiej „Medialność K-dronu. Przeoczony kształt” na ASP w Warszawie (u prof. Janusza Foglera). Na 1 października 2011r. zaplanowano odsłonięcie kolejnej pracy Janusza Kapusty — na froncie jego macierzystej szkoły — Liceum Plastycznego im. Piotra Potworowskiego w Poznaniu.

Rajmund Dybczyński

Rajmund Dybczyński — ur. w 1928 w Poznaniu — artysta malarz i pedagog. Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu pod kierunkiem prof.: Wacława Taranczewskiego i Eustachego Wasilkowskiego. Od 1952 do 1974 roku był nauczycielem rysunku i malarstwa w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Poznaniu, w tym w latach 1966-1972 dyrektorem tej szkoły. Od 1974 do 1987 był wykładowcą w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Poznaniu, pełniąc m.in. funkcję prodziekana Wydziału Wychowania Plastycznego. Z okazji 50-lecia pracy twórczej Galeria Miejska Arsenał w Poznaniu w roku 2002 zorganizowała artyście wystawę retrospektywną. O pracach Dybczyńskiego napisało: „Istotną rolę w jego obrazach odgrywa kolor i materia malarska. Najczęściej maluje pejzaże i martwe natury, zwłaszcza kwiaty. Stara się nadać im własną stylistykę będącą połączeniem ekspresji z walorami dekoracyjnymi”. Źródło: Galeria Miejska Arsenał

[Biogram prof. Andrzeja Syski publikowaliśmy w Biuletynie.plastyk.pl kwietniu 2011]

NIECO HISTORII / 3

Bogumiła Werner

To już 35 lat Liceum Plastycznego im. Katarzyny Kobro

... a wszystko zaczęło się nie tak dawno

Uroczystości jubileuszowe, wraz ze zjazdem absolwentów 8 października 2011r. o godz. 12⁰⁰.

Zapraszamy

W 1975 roku w wyniku reformy administracyjnej kraju utworzono województwo sieradzkie. Jego powstanie wyzwoliło u młodej władzy administracyjnej wiele pragnień, szereg inicjatyw, w tym również w zakresie kultury. I tak z romantycznego porywu kilku entuzjastów, skupionych wokół Adama Fudały – dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki oraz Lucyny Kuleczko – dyrektora BWA w Sieradzu zrodziła się idea utworzenia w nowopowstałym województwie liceum sztuk plastycznych, które miało stworzyć warunki artystycznego rozwoju uzdolnionej młodzieży.

Skuteczne działania Adama Fudały, dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Sieradzu zostały sfinalizowane.

W lipcu 1976 roku Ministerstwo Kultury i Sztuki powołuje do życia Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych z siedzibą w Zduńskiej Woli. Tak oto przed trzydziestu pięciu laty powstała na ziemi sieradzkiej pierwsza w jej historii szkoła artystyczna, której jednym z zadań było kształcenie świadomych odbiorców dóbr kulturalnych, wzbogacanie kulturalnego pejzażu miasta i województwa, wspieranie jego potrzeb w zakresie kultury. Szczytną lecz niezwykle trudną misję tworzenia szkoły w bardzo ciężkich warunkach powierzono artyście malarzowi

z Wielunia, Franciszkowi Kubiakowi, którego powołano na stanowisko dyrektora szkoły.

Na tymczasowy pobyt szkoły, jak obiecywano, przeznaczono zabytkowy budynek, który w swej 100-letniej historii wielokrotnie zmieniał przeznaczenie. Kolejno był siedzibą szkoły podstawowej, seminarium nauczycielskiego, następnie adoptowany dla potrzeb mieszkańców, znów szkoły podstawowej, a od IX 1976 roku przeżył kolejną adaptację dla potrzeb szkoły artystycznej.

Dyrektor Franciszek Kubiak podjął się niezwykle trudnego wyzwania: przygotowania w ciągu dwóch miesięcy zniszczonego budynku, bez kanalizacji, sanitariatów do inauguracji roku szkolnego 1976-/1978. Warunki lokalowe i 8-godzinny dzień nauki nie odstraszały przyszłych adeptów sztuki, znaczy pomysł władz sprawdził się.

W pierwszym roku naukę rozpoczęło 56 uczniów. Zainteresowanie szkołą rosło z roku na rok. Niestety w czwartym

roku pracy szkoły ze względu na warunki lokalowe dyrekcja zmuszona była ograniczyć nabór.

Dyrektor Szkoły Franciszek Kubiak przez 15 lat prowadził ciągły remont budynku, gdyż tymczasowy pobyt przedłużył się (wszystko kończyło się na obiecywaniu władz).

Rok 1981. 56 pierwszych absolwentów.

Pierwszy absolwent opuszcza mury LP.

Młode województwo borykało się z ogromem problemów, potrzeby szkoły schodziły na drugi plan. Nieciekawe warunki pracy, brak pracowni zajęć praktycznych, kanalizacji, centralnego ogrzewania, sali gimnastycznej, niskie wynagrodzenia w sferze budżetowej, wpływały na ogromną fluktuację kadr, co z kolei niekorzystnie wpływało na efekty pracy dydaktyczno-wychowawczej. Mimo tak trudnych warunków pracy i nauki, dużej płynności kadry pedagogicznej, szkoła mogła pochwalić się niekwestionowanymi osiągnięciami. Były nimi jej pierwsi absolwenci. Części udało się kontynuować naukę w uczelniach artystycznych, pozostali podjęli pracę zawodową i okazali się cennymi fachowcami w różnych dziedzinach szeroko rozumianej kultury.

Istnienie szkoły w znacznym stopniu wpłynęło na rozwój kulturalny miasta i województwa. Dyrektor Franciszek Kubiak sprowadził na ten teren wielu cenionych artystów plastyków. Pejzaż kulturalny miasta i województwa od początku istnienia szkoły świadczył o obecności ich i ich uczniów. Coroczne wystawy osiągnięć artystycznych uczniów i mistrzów, dyplomy, plenery malarskie, wystawy poplenerowe, aukcje prac były i są atrakcją dla mieszkańców miasta i budzą zainteresowanie.

W latach osiemdziesiątych dyrektorowi Kubiakowi udało się rozpocząć rozbudowę zachodniego skrzydła szkoły, budowę sali gim-

nastycznej i jej zaplecza. Z powodu braku środków finansowych ten etap remontu zakończył się oddaniem w stanie surowym skrzydła budynku.

W 1991 roku w wyniku konkursu na stanowisko dyrektora, ster od byłego dyrektora przejął nauczyciel szkoły artysta plastyk - Marian Olejniczak. Obowiązki swojego zastępcy do spraw pedagogicznych przekazał pełniąc tę funkcję od roku 1979 Bogumile Werner.

Najważniejsze zadanie, jakie stało przed nowym dyrektorem, to dokończenie przerwanej remontu, ustabilizowanie kadry szkolnej i podniesienie poziomu pracy dydaktyczno-wychowawczej. Postawione cele zostały zrealizowane. Przełomowym momentem wszystkich działań w zakresie szkoły była wizyta wiceministra Kultury i Sztuki Michała Jagiełły 10.XI.1993 r.

Działania Pana Ministra po zapoznaniu się ze stanem budynku były natychmiastowe. Na początku 1994 roku otrzymaliśmy środki finansowe na realizację pierwszego etapu kapitalnego remontu szkoły, którego rezultatem było oddanie do użytku we wrześniu 1994 roku galerii szkolnej i sanitariatów, kotłowni olejowej oraz pracowni tkactwa artystycznego. 27 marca 1995 roku odbyła się narada robocza w szkole z udziałem dyrektora CEA, Zdzisława Bujanowskiego, prezydenta miasta, Jolanty Pustelnik, przewodniczącego MRN Jana Bizonia oraz wykonawcy, która zadecydowała o zakończeniu pierwszego etapu budowy.

Obchody 20 rocznicy powstania Liceum Plastycznego rozpoczęto barwnym korowodem.

W wyniku podjętych decyzji 19 XII 1995 roku oddano do użytku młodzieżową salę gimnastyczną, pracownię rysunku i malarstwa, rysunku technicznego i zawodowego. W kolejnych latach udało się zaadoptować pomieszczenia przylegające do budynku szkolnego zamieszkiwane przez mieszkańców miasta na pracownię artystyczne, reklamy wizualnej, rzeźby. Dzięki kolejnym remontom szkoła powiększyła się o kolejne pracownię rysunku i malarstwa, ceramiki i komputerową.

Legitymacja nr 1.

Zduńska Wola. Dyplomy 2011:

[Praca dyplomowa z tkaniny art. z elementami mody 2011r. - Paulina Kno]

[Praca dyplomowa z ceramiki 2011r. - Aleksandra Dąbiec]

[Foto: Witold Rajczak]

Z okazji 30-lecia społeczność szkolna wystąpiła z wnioskiem do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego o nadanie szkole imienia i sztandaru. Na patronkę wybrano Katarzynę Kobro, prekursorkę rzeźby nowoczesnej. Symboliczne trzy dni obchodów jubileuszu 30-lecia szkoły przeszły do historii.

Otwarcie sali gimnastycznej 1996r. Wstęgę przecina dyrektor szkoły Marian Olejniczak (powyżej). Goście zaproszeni na otwarcie sali gimnastycznej.

Niepostrzeżenie minęło kolejne 5 lat historii szkoły, 8 października będziemy świętować kolejny 35-jubileusz szkoły oraz 5 rocznicę nadania szkole imienia i sztandaru. Na przestrzeni trzydziestu pięciu lat szkoła kształciła uczniów w czterech specjalizacjach od 1976 do 1985 roku wystawiennictwa, metaloplastyki, ceramiki, od 1985 roku wystawiennictwa, tkactwa artystycznego, ceramiki.

Przekazanie sztandaru społeczności szkoły.

miasta, województwa, regionu i kraju, są cenionymi pedagogami i specjalistami w zakresie sztuki, tworzą artystyczny klimat regionu. O szkole ciągle się mówi, to znaczy, że szkoła żyje – jest potrzebna młodzieży, miastu, województwu.

Zbliżający się jubileusz XXXV-lecia oraz V Zjazd absolwentów szkoły niech będzie uznaniem pracy, wysiłku i entuzjazmu ludzi związanych ze szkołą w chwilach jej wzlotów i momentach kryzysowych, niech ugruntuje i rozjaśni drogę, na którą wejdzie szkoła w kolejne *lęcia*.

Bogumiła Werner

Zduńska Wola, październik 2011r.

Bogumiła Werner, autorka artykułu, jest nauczycielem języka rosyjskiego i zastępcą dyrektora w Liceum Plastycznym w Zduńskiej Woli (od roku 1978). Aktualna wersja artykułu publikowana jest na stronie [szkoły](#), (historia).

Redakcja Biuletynu [plastyk.pl](#) zaprasza do zamieszczenia publikacji metodycznych i innych wspomagających pracę nauczyciela oraz związanych z naszymi szkołami, twórcami oraz z regionem, jego tradycją i historią.

Poświęcenie sztandaru z okazji nadania szkole imienia Katarzyny Kobro.

Przekazanie pamiątek po Katarzynie Kobro, przez jej siostrzeńca Georgia Kobro.

Odświeżenie tablicy upamiętniającej postać patronki Katarzyny Kobro.

W roku 2002 szkoła przeszła reformę z 5-letniego na 4-letni cykl kształcenia, specjalność *wystawiennictwo* zmieniono na *reklamę wizualną*.

W roku 2007 rozpoczęliśmy eksperyment dydaktyczny w zakresie zajęć edukacyjnych: *Tkanina artystyczna z elementami projektowania ubioru*, pomyślnie zakończony dyplomem w 2011 roku.

W szkole z każdym rokiem poprawiają się warunki pracy i nauki, podnosi się poziom przedmiotów artystycznych, o czym świadczą wyniki egzaminów dyplomowych, nagrody zdobywane na przeglądach zewnętrznych, ogólnopolskich konkursach i plenerach.

Systematycznie wzrasta liczba absolwentów, kontynuujących naukę w uczelniach artystycznych. Coraz częściej prezentują swój dorobek nasi absolwenci i uczniowie. Mury naszej szkoły opuściło 796 absolwentów, 716 otrzymało świadectwo dojrzałości. Nasi absolwenci wspierają działania kulturalne

Więcej o szkole znaleźć można w biuletynie internetowym PORTRET. Redagują go uczniowie Liceum Plastycznego w Zduńskiej Woli. Opiekunem i rzecznikiem redakcyjnym jest Elżbieta Woźniak.

Składki za wydanie: Anna Szewczyk, Agnieszka Szewczyk

Podróż do źródeł

Podczas odbywających się w ZSP w Lublinie ogólnopolskich warsztatów dla nauczycieli rysunku i malarstwa w listopadzie 2010 r. pojawił się postulat zorganizowania pleneru malarskiego dla naszego środowiska. Jako komisarz tej imprezy zobowiązałam się podjąć wyzwanie i tak powstał projekt „Holowno 2011” – I Ogólnopolski plener malarski dla nauczycieli szkół plastycznych pod patronatem CEA. Oprócz pracy twórczej uczestnicy pleneru brali także udział w zajęciach szkoleniowych w zakresie metodyki nauczania rysunku i malarstwa, psychologii twórczości oraz poznawali dziedzictwo kulturowe regionu.

Opiekunem merytorycznym pleneru był profesor malarstwa ASP w Krakowie – Adam Brincken, który przybliżył nam swoją twórczość i tajniki warsztatu artysty – pedagoga. Spotkania z profesorem odbywały się w scenarii urokliwej stodoły krytej strzechą, która po zachodzie słońca stawała się naszą salą wykładową.

Matylda Bijas Podróż do źródeł

Niezwykły klimat tych wieczorów zachęcał nas do gorących dyskusji o sztuce, jej kondycji we współczesnym świecie, roli artysty i nauczyciela. To właśnie podczas jednej z tych rozmów zostałam zaproszona do udziału w organizowanym przez Wydział Malarstwa ASP w Krakowie artystyczno – naukowym wyjeździe do Włoch.

Jest to niesamowita inicjatywa profesora Brinckena zatytułowana „Powrót do źródeł”, którą realizuję od kilkunastu lat podróżując po całej Europie. W wyjazdach uczestniczą wykładowcy, studenci, pracownicy akademii, jej absolwenci i przyjaciele, których łączy wspólna pasja – miłość do sztuki, chęć jej przeżywania i smakowania w bezpośrednim kontakcie. To swego rodzaju pielgrzymowanie do miejsc świętych dla każdego artysty. Miejsc, gdzie tworzyli najwięksi mistrzowie, miejsc, które determinowały ich losy i ich dzieła. Możemy pooddychać „tym samym” powietrzem, dotykać „tych samych” kamieni, poczuć „to samo” słońce na twarzy.

Wyjazd ten miał charakter szkoleniowy i pod tym kątem prof. Adam Brincken nakreślił plan zwiedzania. Przygotował liczne teksty, zarówno cudze jak i własne wprowadzające nas duchowo w to niezwykle „pielgrzymowanie”. Podróżując z nami profesor historii sztuki – Bogusław Krasnowolski prowadził wykłady o sztuce włoskiej. Długie godziny spędzane w autokarze umilało nam oglądanie znakomitych filmów o mistrzach malarstwa.

Nasza 3-tygodniowa wyprawa obejmowała zwiedzanie Rzymu i jego okolic oraz odkrywanie zabytków magicznej Umbrii. Podróż wieńczył pobyt w Wenecji, gdzie oprócz jedynego w swoim rodzaju klimatu miasta chłoniliśmy wrażenia z ekspozycji **54 Międzynarodowego Biennale Sztuki**.

Byliśmy w najznakomitszych rzymskich muzeach i galeriach sztuki m.in. w: Muzeach Watykańskich oraz Muzeach Kapiolińskich, Museo Nazionale di Roma, Museo Nazionale di Villa Giulia, Galleria Nazionale d'Arte Moderna, MAXXI Museo Nazionale delle Arti del XXI Secolo, Galleria Borghese prezentujących wybitne dzieła sztuki od antyku po XXI wiek. Zwiedziliśmy niezliczoną ilość wspaniałych kościołów tych znanych jak Il Gesu, Santa Maria Maggiore, San Lorenzo Fuori le Mura, San Paolo Fuori le Mura, Basilica di San Pietro, San Giovanni in Laterrano i tych będących poza głównymi trasami turystycznymi, a częstokroć skrywających niezwykle skarby jak mozaiki w San Clemente. Spacerowaliśmy po antycznych ścieżkach Forum Romanum i Forum Trajana, trybunach Koloseum i Circo Massimo. Zwiedziliśmy termy, katakumby i leżące nieopodal Rzymu nekropolie etruskie, a także opactwo Monte Cassino. Nie sposób wymienić wszystkich placów, pomników i pałaców, mostów, fontann i ogrodów, które podziwialiśmy. Pomimo lejącego się z nieba 40-stopniowego żaru nie opuszczał nas entuzjazm odkrywania skarbów Wiecznego Miasta. Po spędzeniu niezwykle intensywnego tygodnia w Rzymie przenieśliśmy się do magicznej Umbrii.

Zamieszkaliśmy nad urokliwym Jezio-rem Trazymeńskim, skąd wyprawialiśmy się do okolicznych miejscowości m.in.: Foligno, Cortony, Asyżu, Orvieto, Spoleto, Gubbio. Krzywe, kamienne uliczki średniowiecznych miasteczek, najczęściej zawieszonych na zboczach wzgórz przenosiły nas w czasie i zachwycały swym niepowtarzalnym klimatem. Każde z nich kryło skarby w postaci to fresków Giotta czy Rafaela, obrazów Piero della Francesca, Paolo Uccello. Niezatarte wrażenie wywarła na mnie Katedra Dumo w Orvieto. Dookoła rozpościerały się zapierające dech w piersiach górzyste pejzaże pełne gajów oliwnych, winnic i cyprysów. Zwiedziliśmy także stolicę Umbrii – Perugię i znakomite zbiory Galleria Nazionale dell'Umbria, słynące z ulicznych wyścigów konnych tokańskie Arezzo i należące już do regionu Marche Urbino, gdzie na świat przyszedł Rafael.

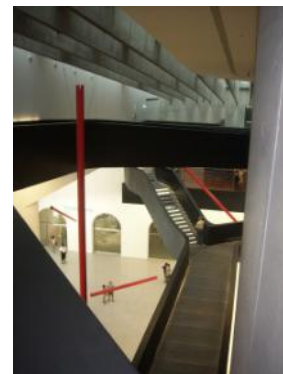
Ostatnie dni spędziliśmy w Wenecji zwiedzając liczne ekspozycje Biennale w Giardini, Arsenale oraz te rozsiane po całym mieście. Była to prawdziwa uczta i niezapomniany czas dla każdego, kto interesuje się sztuką. Przeżywając kolejne pawilony mogliśmy na bieżąco konfrontować swoje wrażenia i dzielić się spostrzeżeniami z kolegami „po fachu”. Dyskusje o tym, co prezentowano na Biennale trwały długo po opuszczeniu ekspozycji. Mieliśmy też możliwość obejrzenia słynnych kolekcji sztuki Fundacji Peggy Guggenheim oraz Francois Pinault w Palazzo Grassi i Punta Della Dogana. Poza wystawami sztuki współczesnej odkrywaliśmy także zabytki i uroki Wenecji oraz pobliskich wysepek rozsiansych po lagunie. Odwiedziliśmy m.in. Murano, Burano i Torcello, a także San Michele – wenecką nekropolię. Wyjazd ten był dla mnie niezapomnianym przeżyciem. Ta wyjątkowa podróż dała mi możliwość bezpośredniej konfrontacji sztuki antycznej ze współczesną, poznania miejsc gdzie urodzili się i działali wielcy mistrzowie, przebywania w wyjątkowym towarzystwie artystów, miłośników piękna i sztuki. Powróciłam przepelniona wrażeniami i niezwykłą energią. Z bagażem wiedzy, materiałów informacyjnych i tysiącem fotografii, którymi mogę się teraz dzielić z moimi uczniami i kolegami w szkole.

Jest tylko jedna wada tego wyjazdu – bardzo ciężko z niego wrócić...

Matylda Bijas

Lublin, 20 września 2011r.

P.S. Chciałabym na koniec wyrazić swoją wdzięczność profesorowi Adamowi Brinckenowi za zaproszenie mnie do udziału w tej wymarzonej wyprawie oraz mojej Dyrektorki, Krystynie Głowniak, za zaufanie i olbrzymie wsparcie mnie w realizacji moich marzeń.

Matylda Bijas, autorka artykułu i fotografii jest absolwentką PLSP w Lublinie, specjalność wystawiennictwo, dyplom 1999 r. Magister sztuki, Wydział Artystyczny UMCS w Lublinie, kierunek: grafika, dyplom w pracowni grafiki komputerowej pod kierunkiem prof. Piotra Lecha. Nauczyciel mianowany w ZSP w Lublinie, nauczane przedmioty: rysunek i malarstwo, podstawy projektowania, reklama wizualna. Komisarz Ogólnopolskich Warsztatów „Metodyka nauczania rysunku i malarstwa w szkołach plastycznych” oraz Ogólnopolskiego Pleneru Malarskiego dla Nauczycieli Szkół Plastycznych (2011).

Zapraszamy na stronę szkoly — tam aktualności oraz pełen biogram z pracami Matyldy Bijas.

Biogramy absolwentów na stronie internetowej ZSP w Lublinie przygotowała **Ełżbieta Marut-Kargul**.

Redakcja Biuletynu_plastyk.pl zaprasza do zamieszczania publikacji metodycznych i innych wspomagających pracę nauczyciela oraz związanych z naszymi szkołami, nauczaniem oraz z regionem, jego tradycją i historią.

Pocztówki z plenerów

Po lewej — uczestnicy pleneru w Hołownie 2-10.08.2011r. (fot. G. Łańcucka): **Iwona Liegmann** (Zespół Szkół Budowlanych i Plastycznych im. M. Kopernika w Grudziądzu), **Sławomir Nitendel** (Liceum Plastyczne im. J. Matejki w Nowym Wiśniczu), **Agnieszka Elwertowska** (Państwowy Zespół Szkół Plastycznych im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy), **Andrzej Korzec** (Zespół Szkół Plastycznych im. P. Michałowskiego w Rzeszowie), **Matylda Bijas** (Zespół Szkół Plastycznych im. C. K. Norwida w Lublinie), **Anna Świerbutowicz-Kawalec** (Zespół Szkół Plastycznych im. C. K. Norwida w Lublinie), **Grażyna Piórkowska** (Zespół Szkół Plastycznych im. W. Gersona w Warszawie), **dyr. Krystyna Głowniak** (Zespół Szkół Plastycznych im. C. K. Norwida w Lublinie), **Magda Kuźniar** (Zespół Szkół Plastycznych im. C. K. Norwida w Lublinie), **Urszula Urban** (TPSP w Lublinie), **Anna Drejas** (Państwowy Zespół Szkół Plastycznych im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy) oraz **Jacek Szpak** (Zespół Szkół Plastycznych im. J. Brandta w Radomiu).

Letni plener malarski w Hołownie dla nauczycieli (Ośrodek Edukacji Regionalnej) 2011r. [Fot. G. Łańcucka]

Po stronie prawej — uczestnicy pleneru ceramicznego w Nowym Wiśniczu w dniach 4-15 lipca 2011r:

Marta Zajączyńska – Kowalska (Gliwice), **Alicja Kozub** (Zabrze), **Urszula Kaczmarczyk** (Dąbrowa Górnicza), **Katarzyna Handzlik – Bąk** (Cieszyn), **Renata Banaś – Kieca** (Częstochowa), **Krzysztof Rusiecki** (Mińsk Mazowiecki), **Ewa Kowalczyk** (Gliwice), **Barbara Karasiewicz** (Pułtusk), **Aleksandra Biedka**, **Henryk Kopańczyk**, **Mirosław Rekieć**, **Wojtek Hyży** (Nowy Wiśnicz), **Jacek Szpak** (Radom), **Marzena Urzyszek** (Wieluń).

Podsumowaniem dwutygodniowego pleneru ceramicznego był piknik „Glina i żar ognia” (13.07.2011). Było wspólne z gośćmi oglądanie powstałych prac ceramicznych, wypał w piecu polowym, wręczenie zaświadczeń a potem coś dla ciała czyli smakołyki z grilla. [Więcej](#)

Więcej na temat plenerów — na stronach szkół w [Lublinie](#) i [Nowym Wiśniczu](#) oraz we wrześniowym numerze [Biuletynu_plastyk.pl](#)

Wakacje za nami. Może teraz edukacja z filmem

Filmoteka Szkolna to program edukacji filmowej Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, w ramach którego kilkadziesiąt polskich filmów zostało opracowanych na potrzeby zajęć szkolnych i udostępnionych nauczycielom. Zadaniem Centrum Edukacji Obywatelskiej jest pomóc szkołom ciekawie i twórczo wykorzystać ten materiał.

Filmoteka Szkolna - tak został nazwany pierwszy pakiet 55 filmów fabularnych, dokumentalnych i animowanych, które zostały wysłane do wszystkich szkół ponadpodstawowych w Polsce. Filmy podzielono na 26 tematów lekcji i zajęć pozalek-

cyjnych, zaproponowanych przez specjalistów od danego przedmiotu. Przygotowany materiał może być wykorzystywany na lekcjach języka polskiego, historii, wiedzy o kulturze, wiedzy o społeczeństwie. Filmy te nie są ekranizacjami lektur ani zestawem najważniejszych osiągnięć polskiej kinematografii. To dzieła, które zdaniem filmoznawców dobrze ilustrują tematy takie jak: obserwacje codzienności, siłę symbolu, rozdroża historii, metafory prawdy czy portret zbiorowości z punktu widzenia wiedzy o filmie. Zestaw zawiera filmy tak znanych twórców jak m.in.: Krzysztof Kieślowski, An-

drzej Wajda, Marek Piwowski, Jan Jakub Kolski, Marcel Łoziński, Robert Gliński, Krzysztof Krauze, Krzysztof Zanussi. Pakiet filmów, które zostały przesłane do szkół jest uzupełniany o kolejne kilkadziesiąt tytułów. Nauczyciele będą mieli do nich dostęp za pośrednictwem wirtualnej wypożyczalni filmów. Dzięki nowym narzędziom internetowym filmy będą do „ściągnięcia” bezpośrednio ze strony internetowej Filmoteki Szkolnej (www.filmotekaszkolna.pl) wraz z uzupełniającymi materiałami dydaktycznymi. Premiera strony zapowiedziana niebawem.

Wrzesień – listopad 2011: rekrutacja szkół
Październik – styczeń: kurs internetowy dla nauczycieli
Październik – styczeń: kurs internetowy dla młodzieży
Listopad – wirtualny festiwal filmowy dla uczniów
Listopad/luty – konkurs na najlepszy film uczniowski
Czerwiec – wystawianie zaświadczeń i dyplomów
Wrzesień 2012: Konferencja podsumowująca projekt i ogólnopolski finał.

Zakopane wita

W dniu 16 września 2011r. [Zespół Szkół Plastycznych im. Antoniego Kenara w Zakopanem](#) gościł w swoich murach Jej Ekscelencję Monikę Kapil Mohta, Ambasador Indii w Polsce. Wizyta ta była efektem długoletniej współpracy ze szkołami artystycznymi w Indiach.

Młodzi indyjscy artyści już od 2006r. biorą udział w organizowanych przez ZSP w Zakopanem konkursach, w szczególności w Międzynarodowym Triennale Rysunku oraz Triennale Drzeworytu.

Prace z Indii we wszystkich edycjach konkursu były nagradzane.

W czasie wizyty Pani Ambasador obejrzała ich blisko 400. W imieniu uczniów ważnego gościa powitały Renata Fudala (III kl. LP) i Karolina Kubińska (II kl. LP), które zaprezentowały krótki występ folklorystyczny. Na zakończenie Pani Ambasador przyjęła zaproszenie do objęcia Patronatem Honorowym kolejnego Międzynarodowego Triennale Rysunku, który odbędzie się w 2012 roku i przyjęła pamiątkę: prace plastyczne Justyny Zalotyńskiej (V kl. OSSP) i Anny Tworek (IV kl. OSSP).

Foto Janusz Tomczak, Marek Król-Józaga

1000 lat historii w sztuce

23 września 2011 roku, w berlińskim Martin-Gropius-Bau została otwarta wystawa „Obok. Polska i Niemcy. 1000 lat historii w sztuce” („Polen – Deutschland. 1000 Jahre Kunst und Geschichte”), przygotowana z okazji Polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej na podstawie umowy zawartej między Ministrem Kultury i Dziedzictwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej oraz Pełnomocnika Rządu Republiki Federalnej Niemiec do Spraw Kultury i Mediów.

[Źródło: www.mkidn.gov.pl]

Organizatorzy przygotowali bogaty program towarzyszący, skierowany również do uczniów i studentów, który ma na celu wsparcie wymiany kulturalnej między mieszkańcami Polski i Niemiec. Program przekazuje wiedzę na temat tego, co wspólne w obu kulturach, przyczyniając się do zrastania się Europy i wzajemnego zrozumienia. Dla wycieczek szkolnych i grup studentów do 26 lat wstęp i oprowadzanie po wystawie jest bezpłatne. Szczegóły (także po polsku) na [stronie](#) Martin-Gropius-Bau.

Nałęczów w Lublinie

Uczniowie Liceum Plastycznego w Nałęczowie zostali zaproszeni w dniach 3-9.10.2011 jako wolontariusze do pomocy przy organizacji projektu rezydencyjnego *Mindware*, który realizowany jest w przestrzeni miejskiej Lublina. Artyści zaproszeni do udziału w projekcie będą pochodzić z trzech obszarów Europy – Wschodniej (w szczególności: Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja, Mołdawia, Ukraina,), Środkowej i Zachodniej. **Program rezydencyjny Mindware to pole dla artystycznej refleksji i interwencji w miejskiej przestrzeni komunikacji społecznej.**

„Kolekcjonerski” zwycięzca z Dąbrowy Górniczej — ze szkła, kamienia, metalu i drewna...

Laureatem 6. Międzynarodowego Konkursu Szkoła Artystycznego w niemieckim mieście Rheinbach została uczennica [Zespołu Szkół Plastycznych w Dąbrowie Górniczej](#), **Paulina Rutkowska**. Za pracę pt. „Sammmler (pol.: KOLEKCJONER)” otrzymała pierwszą nagrodę w wysokości 1000 EUR. Praca powstała pod kierunkiem **Marcina Korka**, artysty-pedagoga z ZSP. Do konkursu były również zgłoszone prace: **Alicji Marzec**, **Marty Kamińskiej**, **Dominiki Piętki** i **Katarzyny Kramarczyk**.

W tegorocznej edycji konkursu brali udział uczniowie z dziewięciu szkół zajmujących się projektowaniem szkła z sześciu państw europejskich (Niemiec, Austrii, Czech, Francji, Finlandii i Polski). Uroczystość wręczenia nagród odbyła się 17 września 2011 r., a prace wszystkich artystów wystawione były od czerwca do 18 września 2011 r. w Pawilonie Szkoła (Glas Pavilion) w Rheinbach. Przypomnijmy, że w czwartej edycji konkursu (rok 2007) uczennica tej szkoły **Urszula Kupisiewicz** zdobyła wyróżnienie za pracę pt. „Królowa Śniegu”, natomiast dwa lata temu uhonorowano pracę **Małgorzaty Mitki** z pracowni szkła artystycznego prowadzonej przez Marcina Korka.

Praca Katarzyny Kramarczyk

[[Pozostałe prace](#)]

Paulina Rutkowska
- I nagroda

Alicja Marzec

Marta Kamińska

Dominika Piętek

BIULETYN. Rok za nami, rok z nami.

Kiedy w czerwcu 2010 roku, na I Ogólnopolskiej Konferencji Dyrektorów Szkół Plastycznych w Rzeszowie, zorganizowanej przez MKiDN i CEA, mówiliśmy o naszych szkołach pod kątem zmian jakie się w nich dokonały w ostatnich dwudziestu latach, tj. od momentu przejścia całego nadzoru nad szkolnictwem artystycznym przez Ministra Kultury (dziś MKiDN), gdy przyjęte zostały pozytywnie szczegóły dot. projektów nowych podstaw programowych dla zawodu PLASTYK i, co za tym idzie, zmian w ramowych planach nauczania, nie można było pominąć kolejnego elementu: centralnej, ogólnopolskiej promocji.

Na początku lat 90-ych szkół plastycznych było nieco ponad 30, dzisiaj jest od tego roku szkolnego 64 dyrektorów szkół (w tym zespołów) kształcących artystów w 24 specjalnościach. A mówimy tu jedynie o publicznych i tych, które mają uprawnienia szkół plastycznych. Co rok do egzaminów dyplomowych przystępuje 2 tysiące abiturientów w naszych 91 szkołach trzech typów (łącznie). A jest jeszcze prawie półtora tysiąca słuchaczy w szkołach policealnych bez uprawnień szkół publicznych (w rejestrze CEA). Czy i te fakty, nie wskazują na nowe czasy, jak zmieniają się wszelkie działania szkół w poszukiwaniu swojego miejsca na ogólnopolskiej mapie? Wiemy, że bez dobrej informacji i promocji coraz trudniej funkcjonować. To właśnie tam, w gościnnym Rzeszowie, narodził się pomysł ogólnopolskiego biuletynu szkół plastycznych. Tworząc go, uznałem, że jest od zaraz potrzebne „wspólne miejsce informacji i konfrontacji” i w efekcie, promocji tego co najcenniejsze w szkołach plastycznych. Pomysł niezwykle prosty, zgodny z duchem czasu, z zawsze „na bieżąco” (jeżeli rzecz jasna cykl miesięczny nazwać można bieżącym) informowaniem. Właśnie – informowaniem o tym co dzieje się na ponad sześćdziesiąciu stronach internetowych szkół plastycznych.

Podstawowy cel Biuletynu jest jasny: **Kształtowanie pozytywnego wizerunku szkoły, to jeden z efektywnych środków w ogólnopolskiej promocji szkół plastycznych.** Jak wspominałem wcześniej – proste założenia, proste środki (praktyczne bez dodatkowych kosztów - internet jest już tak powszechny...), to skuteczne „zbieranie” informacji tworzonej w szkołach. Biuletyn to w praktyce jedynie przeglądanie kilka razy w miesiącu szkolnych stron www i ich redagowanie, merytoryczne i edytorskie. Biuletyn ten, który znajduje się na stronie Centrum to „link” do macierzystej szkoły. To wyrczenie czytelnika w „serfowaniu” w internecie. Przez ten rok, z założenia, biuletyn „odwiedził” w pierwszej kolejności imprezy ogólnopolskie organizowane ze środków MKiDN / CEA, te z „Kalendarza”, pokazał także te, które w szkolnych działaniach wyrastają ponad ich mury, oraz te, które są charakterystyczne, nieprzeciętne, mogące zwrócić uwagę na tą konkretną szkołę, te, które trafiają do pozostałych „pokojów nauczycielskich”, pobudzają do refleksji i być może głębszych przemyśleń. Biuletyn.plastyk.pl zmienia się, rośnie i – pewnie gdyby jednoosobowej redakcji (W.S.G.) starczyło w jego wizytorskich obowiązkach nieco więcej czasu – byłby jeszcze bogatszy. Rośnie w treściach, bo – a to najważniejsze – wzbogacają się „źródła” biuletynu, czyli strony internetowe szkół. Dziś po roku już prawie każda z nich, wie czemu służy: informacja a przez nią skutecznej i najtańszej jednocześnie promocji. Gdzie, jak nie w szkołach plastycznych wiemy, że nowe media to najskuteczniejsze portfolio. Inaczej mówiąc – jeśli gdzieś nas brakuje (w tym także Biuletynie), to zapewne dlatego, że... nie „wrzuciliśmy do netu”, jak zwykle mówią nasi uczniowie. Drodzy Współautorzy Biuletynu – dyrektorzy, nauczyciele, autorzy – stworzyliście magazyn dobrych pomysłów, sukcesów uczniów i nauczycieli ich kształcących. Miejsce na promocję dobrych pomysłów. Wasze miejsce wśród przyjaciół!

Dziękuję za pierwszy tuzin. Do zobaczenia w Biuletynie.
Włodzimierz St. Gorzelańczyk [W.S.G.]

Nadzór 2011/2012

Centrum Edukacji Artystycznej opublikowało na stronie internetowej ROCZNY PLAN NADZORU PEDAGOGICZNEGO.

Na tej stronie naszego biuletynu plastyk.pl prezentujemy sylwetki — biografie twórców, naukowców i pedagogów, których zapraszamy nie tylko jako konsultantów, wykładowców czy prelegentów, ale publiczność, autorów podręczników, ale szczególnie jak Przyjaciół — artystów i nauczycieli akademickich, którzy doskonale wiedzą czym jest kształcenie i kształtowanie wrażliwych i zdolnych plastycznie przyszłych twórców i animatorów kultury, być może przyszłych studentów. Są to jedynie „dwa słowa”, bo więcej znajdziemy bezpośrednio u Organizatorów konkursów, szkoleń, warsztatów, konferencji... Poniżej przybliżamy czytelnikom Biuletynu sylwetkę przewodniczącego jury w Częstochowie.

TWÓRCY, NAUKOWCY I PEDAGODZY Sylwetki — w dwóch słowach

Grzegorz Pabel, prof. zwyczajny (1992), malarz i pedagog, urodził się w 1940 w Ostrowcu Świętokrzyskim. W 1965 ukończył malarstwo na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, w pracowniach prof. Aleksandra Rafałowskiego i Jana Cybisa. Od 1967 jest wykładowcą na ASP; jako malarstwa na Wydziale Architektury Wnętrz. W stanie wojennym organizował niezależne wystawy. Uczestniczył w „Akcji Walizka”, w 1983, ekspozycję swe prace na wystawach: „Przez widzialne do niewidzialnego”, „Spotkania ze sztuką”, szczególnie był związany z parafią na Żytniej w Warszawie. W początku lat 90-tych był prorektorem warszawskiej ASP. Od 1996 prowadzi Galerię Studio w Warszawie. Jak piszą recenzenci, **Grzegorz Pabel** w swojej twórczości kontynuuje zasady polskiego koloryzmu. Swoją rozpoznawalny styl oparł na rytmice i ruchu form, kontrastach barwnych smug i plam. Inspirację znajduje w pejzażu, w rzeczywistych sytuacjach. Najważniejsza w jego twórczości pozostaje materia

malarska, budowana emocjonalnymi, śmiałymi pociągnięciami pędzla. O swojej sztuce mówi: „Fascynuje mnie w malarstwie wejście do obrazu. Wchodząc do środka, można w nim znaleźć każdą formę, dotknąć każdego koloru, poznać każdy szczegół. Przestrzeń obrazu wypełnia niepokojący urok tajemniczego światła – światła obrazu. Energia obrazu jest szczególną, magnetyczną siłą oddziałującą na człowieka. Wytwarza związek emocjonalny: obraz - człowiek. Kryje się za spokojną, cichą powierzchnią malarską jak za taflą szyby. Gwałtowne gesty, napięcia barw, światło zamierają w pozornym bezruchu. A jednak obraz żyje tajemniczą mocą oddziaływania, wciągając w głąb swych zdażeń i emocji.” Swoje prace prezentował w wielu galeriach nie tylko w Polsce, ale też w Austrii, Niemczech, Chinach, Holandii, Kanadzie, Norwegii, Stanach Zjednoczonych, na Węgrzech i w Wielkiej Brytanii. **Prof. Grzegorz Pabel** współpracuje z CEA i ze szkołami plastycznymi, uczestniczy w pracach jury ogólnopolskich konkursów plastycznych.

Źródła: ASP, Artinfo, ZSP Częstochowa

CENSA 2012

Centrum Edukacji Nauczycieli Szkolnictwa Artystycznego opublikowało kalendarz szkoleń na rok 2012. Już 7 stycznia zaprasza na szkolenie pt.: **Ocenianie uczniów szkół plastycznych w zakresie przedmiotów artystycznych:**

- Zasady prawne dotyczące oceniania w szkołach plastycznych.
- Funkcja oceny pracy ucznia w procesie dydaktycznym.
- Problemy związane z ocenianiem w zakresie przedmiotów artystycznych.
- Przykłady oceniania kryterialnego prac uczniów szkół plastycznych.
- Promocja wypracowanych rozwiązań.

Informacja adresowa szkół

Tradycyjnie, 1 października, na stronie CEA prezentujemy ujęty tabelarycznie zestaw teled adresowy szkół plastycznych, zarówno publicznych jak i niepublicznych z uprawnieniami szkół publicznych, wszystkich trzech typów.

Tabela prezentuje (odrębnie) specjalności jakie kształcimy w szkołach.

Warto zaznaczyć, nie tylko dlatego, że mamy tam dwie nowe szkoły (Racibórz i Wodzisław Śląski) i, że jedna szkoła zmieniła siedzibę i adres (Radom), ale w tabelach tych są aktualne na ten rok szkolny adresy mailowe i stron www.

Odrębnie publikowana jest tabela szkół niepublicznych bez uprawnień szkoły publicznej (łącznie wszystkich typów).

[W.S.G.]

Biuletyn_plastyk.pl

Comiesięczny elektroniczny biuletyn informacyjny szkół plastycznych. Zamieszczone teksty pochodzą ze stron internetowych publicznych i niepublicznych z uprawnieniami szkół publicznych a także MKiDN, MEN i innych podmiotów publicznych a także tekstów i fotosów własnych. Publikujemy materiały, będące własnością w/w podmiotów. Zgłoszenie materiału do Biuletynu – nie później niż do połowy miesiąca.

[Foto: W.S.G.2011]

Centrum Edukacji Artystycznej
ul. Brzozowa 35
00-258 WARSZAWA

Dyrektor: dr Zdzisław Bujanowski
Zastępca: Marzenna Maksymienko

Tel: 22-42-10-621
Fax: 22-42-10-633
E-mail: sekretariat@cea.art.pl

Przygotowanie, opracowanie
oraz teksty i fotosy [z podpisem W.S.G.]
Włodzimierz St. Gorzelańczyk
st. wizytator
Zakres Ogólnopolski – ds. szkół
plastycznych
E-mail: gorzelanczyk@cea.art.pl

Nowa podstawa programowa MEN Plastyka. Podręczniki gimnazjalistów

W zeszłym miesiącu w tym miejscu pisaliśmy o tym że [Ministerstwo Edukacji Narodowej](#) dopuściło możliwość wydawania podręczników w wersji elektronicznej. Dzięki takiemu rozwiązaniu uczeń będzie mógł nabyć - wybrany uprzednio przez nauczyciela - podręcznik w formie papierowej lub w formie elektronicznej, w zależności od własnych preferencji, ceny podręcznika oraz posiadania dostępu do urządzeń umożliwiających korzystanie z określonej elektronicznej formy podręcznika. Komputer oraz technologie informacyjne i komunikacyjne towarzyszą edukacji już od przeszło 10 lat. Według danych GUS dotyczących wykorzystania technologii informacyjnych w 2010 roku ponad 90 proc. gospodarstw domowych z dziećmi w wieku poniżej 16 lat posiada w domu komputer, w tym 83 proc. ma dostęp do Internetu. Założyć więc można, że korzystanie z nowych technologii i Internetu jest dla dużej części uczniów codziennością.

Najbliższa przyszłość pokaże jak wydawcy i autorzy zareagują na takie możliwości. Dla nauczycieli przedmiotów artystycznych taka oferta byłaby niezwykle przydatna. Wróćmy póki co do aktualnego roku szkolnego, a konkretnie do podręczników w gimnazjum, do PLASTYKI. Co prawda nauczycieli naszych, plastycznych szkół nie dotyczą one w sposób bezpośredni, ale... **warto do nich zajrzeć – są to bowiem podręczniki, z których korzystają uczniowie gimnazjów kształceni wg nowej podstawy programowej MEN.** Czy tylko zajrzeć do nich nasi nauczyciele historii sztuki, by przygotować się np. do opracowania pytań czy zagadnień do egzaminów wstępnych do liceów plastycznych? Być może zrobią to także nauczyciele pozostałych przedmiotów artystycznych...

Wszystkie podręczniki do szkół oświatowych, w tym do przedmiotu *Plastyka*, opublikowane są przez MEN w [Wykazie podręczników dopuszczonych do użytku szkolnego przeznaczonych do kształcenia ogólnego do nowej podstawy programowej dla wybranego typu szkoły i rodzaju zajęć edukacyjnych](#), na stronach ministerstwa (9 do PLASTYKI – do wyboru przez nauczyciela). Biuletyn_plastyk.pl prezentuje **podręczniki PLASTYKI do gimnazjum wg kolejności z w/w listy MEN, zgodnie z aktualizacją na 13 września 2011r.**, a ujęte tam pozycje przedstawiamy w formie – jak sądzimy – prostszej do poszukania w bibliotece czy księgarni: podajemy autorów, a na fotosach, link do wydawcy.

- *Świat sztuki. Podręcznik dla gimnazjum.* Jacek Antoni Zieliński, Joanna Stasiak [WSiP]
- *Plastyka. Podręcznik dla gimnazjum.* Katarzyna Czernicka [OPERON]

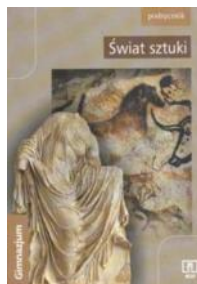
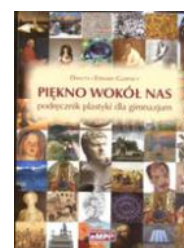
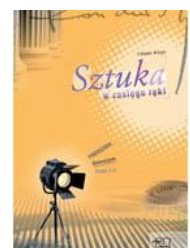
- *Blżej sztuki.* Stanisław Krzysztof Stopczyk [WSiP]
- *Kraina sztuki. Podręcznik do plastyki dla gimnazjum.* Lidia Frydzińska, Beata Marcinkowska [PWN]

- *W świecie plastyki. Podręcznik dla gimnazjalistów.* Ewa Broł [OW K.PAZDRO]
- *W tym cała sztuka. Podręcznik. Gimnazjum.* Jolanta Gumuła [GE]
- *Sztuka w zasięgu ręki.* Dariusz Stępień, Wojciech Sygut [GE]

- *Piękno wokół nas. Podręcznik plastyki dla gimnazjum.* Danuta i Edward Gazińscy [OEW eMPI2]
- *Plastyka.* Magdalena Janota Bzowska [Juka-91]

www.cea.art.pl

CENTRUM edukacji
ARTYSTYCZNEJ

